

Rada
Evropské unie

Brusel 2. června 2023
(OR. en)

10108/23

**Interinstitucionální spis:
2023/0169(COD)**

**JUSTCIV 80
JAI 770
EJUSTICE 20
CODEC 1012
FREMP 173
IA 129**

NÁVRH

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	1. června 2023
Příjemce:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generální tajemnice Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2023) 280 final
Předmět:	Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o příslušnosti, použitelném právu, uznávání a výkonu opatření a spolupráci ve věcech ochrany dospělých osob

---

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2023) 280 final.

Příloha: COM(2023) 280 final

V Bruselu dne 31.5.2023
COM(2023) 280 final

2023/0169 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**o příslušnosti, použitelném právu, uznávání a výkonu opatření a spolupráci ve věcech
ochrany dospělých osob**

{SEC(2023) 208 final} - {SWD(2023) 154 final} - {SWD(2023) 155 final} -
{SWD(2023) 156 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Cílem EU je vytvořit, udržovat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva, v němž je zajištěn volný pohyb osob, přístup ke spravedlnosti a plné dodržování základních práv.

Počet dospělých osob, které z důvodu postižení nebo nedostatečně vyvinutých schopností nedokáží chránit své zájmy (dále jen „dospělé osoby“), v EU neustále roste. Důvodem je stárnutí obyvatelstva a následný výskyt nemocí souvisejících s věkem, jakož i rostoucí počet osob se zdravotním postižením. V závislosti na vnitrostátních právních předpisech členského státu, v němž žijí, se na ně může vztahovat ochranné opatření vydané soudem nebo správním orgánem, nebo jim může zajišťovat podporu třetí strana, kterou předem určily (prostřednictvím „plné moci k zastupování“), aby spravovala jejich zájmy.

Rostoucí počet dospělých osob, které potřebují podporu při rozhodování, spolu s rostoucí mobilitou osob v EU vede k mnoha problémům, s nimiž se dospělé osoby v přeshraničních situacích potýkají. Může například nastat nutnost, aby dospělé osoby spravovaly svůj majetek nebo nemovitosti nacházející se v jiné zemi, podstoupily neodkladný nebo plánovaný lékařský zákrok v zahraničí nebo se z různých důvodů přestěhovaly do jiné země. Statistické údaje nejsou k dispozici, počet dospělých osob v přeshraničních situacích v EU, kterým soudní nebo správní orgán uložil ochranné opatření, se však odhaduje na 145 000 až 780 000¹.

V těchto přeshraničních situacích se dospělé osoby potýkají se složitými a někdy protichůdnými pravidly mezinárodního práva soukromého v členských státech. Tato pravidla určují, který soud nebo jiný orgán oprávněný přijmout ochranná opatření (dále jen „orgán“) je příslušný, které právo je v jejich případě použitelné a jak uznat nebo uvést v platnost rozhodnutí přijaté nebo plnou moc k zastupování vydanou v zahraničí. To vede k situacím, kdy dospělé osoby, jejich rodiny a zástupci zažívají značnou právní nejistotu ohledně toho, jaká pravidla se na jejich případ použijí, a ohledně výstupů řízení a formalit, kterým musí vyhovět. Aby byla zajištěna jejich přeshraniční ochrana nebo aby měly přístup ke svým právům v zahraničí, musí často absolvovat dlouhá a nákladná řízení. V některých případech jejich ochranu a pravomoci svěřené jejich zástupci nakonec neuznají ani zahraniční soudy, ani mimosoudní subjekty, jako jsou banky, zdravotnický personál nebo realitní kanceláře.

Pod záštitou Haagské konference mezinárodního práva soukromého byla přijata Úmluva ze dne 13. ledna 2000 o mezinárodní ochraně dospělých (dále jen „Úmluva Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000“), jež některé z těchto obtíží řeší. Úmluva obsahuje ucelený soubor pravidel týkajících se mezinárodní příslušnosti, použitelného práva, uznávání a výkonu ochranných opatření, jakož i ustanovení o plné moci k zastupování. Stanoví rovněž mechanismy spolupráce mezi orgány a ústředními orgány zemí, které úmluvu ratifikovaly (smluvní strany). Tato úmluva je jednomyslně považována za účinný nástroj mezinárodního práva soukromého, který je vhodný k danému účelu na celosvětové úrovni.

Účinné fungování Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000 vyžaduje ratifikaci úmluvy členskými i ostatními státy. V současné době je však smluvní stranou uvedené úmluvy pouze dvanáct členských států.

---

¹ Základem těchto údajů jsou demografické údaje Eurostatu o mobilitě obyvatelstva EU za rok 2020 a odhady a/nebo údaje o počtu dospělých osob, na které se vztahuje ochranné opatření v členských státech. Podrobnosti viz posouzení dopadů, které je připojeno k návrhu.

Ratifikace Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000 všemi členskými státy je dlouhodobým cílem EU. Od roku 2008 Úmluvu Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000 výslovně schválily Rada Evropské unie, Evropský parlament a Evropská komise. Evropský parlament aktivně podpořil nejen ratifikaci úmluvy všemi členskými státy, ale i případnou legislativní iniciativu EU v oblasti ochrany dospělých osob, která by úmluvu doplnila.

Na úrovni EU bylo přijato více než dvacet nařízení EU s cílem harmonizovat pravidla mezinárodního práva soukromého a v důsledku toho byly na základě zásady vzájemné důvěry odstraněny mnohé překážky, které brání justiční spolupráci mezi členskými státy. Neexistuje však žádný nástroj upravující justiční spolupráci v oblasti ochrany dospělých osob mezi členskými státy.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Tento návrh je součástí balíčku, který rovněž obsahuje Komisí předkládaný návrh rozhodnutí Rady, kterým se čtrnáct členských států, které nejsou smluvními stranami úmluvy, zmocňuje, aby se v zájmu Evropské unie staly stranami Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000.

Tím budou stanovena společná pravidla mezinárodního práva soukromého v EU, která budou uplatňovat orgány členských států vůči třetím zemím, které jsou smluvními stranami úmluvy. Podpoří se tak práva dospělých osob za hranicemi EU.

Pokud jde o vztahy mezi členskými státy, tento návrh nařízení přejímá pravidla stanovená v Úmluvě Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000 týkající se příslušnosti a použitelného práva přímým odkazem na odpovídající ustanovení úmluvy. V dalších oblastech tento návrh nařízení vychází z úmluvy s cílem dále zjednodušit její pravidla a zlepšit účinnost spolupráce mezi členskými státy. Většímu zjednodušení a lepší spolupráci v EU napomáhá také to, že nařízení zavádí digitalizované nástroje a evropské potvrzení o zastupování.

Přidanou hodnotou navrhovaného nařízení je tedy zjednodušení a modernizace pravidel obsažených v úmluvě s ohledem na podmínky v EU a posílení spolupráce mezi členskými státy v oblasti ochrany dospělých osob. Zatímco pravidla obsažená v úmluvě jsou zaměřena na globální uplatňování v zemích s různými právními systémy obecně a na oblast ochrany dospělých osob konkrétně, nařízení by mohlo zavést efektivnější pravidla a užší spolupráci na základě zásady vzájemné důvěry mezi členskými státy a s využitím zkušeností z harmonizace jiných oblastí přeshraničního civilního soudnictví v EU.

Z toho vyplývá, že navrhované nařízení by bylo použitelné mezi členskými státy, zatímco Úmluva Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000 by byla použitelná vůči třetím zemím, které jsou smluvními stranami úmluvy. Dospělé osoby v EU mohou mít vazby jak na členské státy, tak na třetí země (například v nich vlastní majetek nebo mají osobní vazby). K zajištění ochrany dospělých osob v mezinárodních situacích je proto zásadní soudržný rámec mezinárodního práva soukromého použitelný na ochranu dospělých osob v EU i ve vztahu k třetím zemím, které jsou smluvními stranami úmluvy.

Návrh nařízení a návrh rozhodnutí Rady se vzájemně doplňují, a proto jsou předkládány společně.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

EU a její členské státy jsou smluvními stranami Úmluvy Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením, která od svého přijetí v roce 2006 představuje mezinárodní základ pro práva osob se zdravotním postižením.

Soulad a pozitivní propojení pravidel stanovených v Úmluvě Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000 s právy zakotvenými v Úmluvě o právech osob se zdravotním postižením byly uznány při několika příležitostech. Například právní studie zadaná zvláštním zpravodajem OSN pro práva osob se zdravotním postižením² a související společné prohlášení zvláštního zpravodaje pro práva osob se zdravotním postižením a nezávislé odbornice pověřené problematikou požívání veškerých lidských práv staršími osobami objasnily tuto otázku konstatováním, že Úmluva Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000 ponechává dostatek prostoru pro výklad a praktická zlepšení a může se vyvíjet tak, aby odrážela modernizaci vnitrostátních právních předpisů.

V březnu 2021 navíc Evropská komise přijala Strategii práv osob se zdravotním postižením na období 2021–2030. Cílem této strategie je zlepšit život osob se zdravotním postižením v Evropě i na celém světě. Strategie se zabývá zejména otázkou „zlepšení přístupu ke spravedlnosti, právní ochraně, svobodě a bezpečnosti“ pro osoby se zdravotním postižením. Jedním z cílů strategie je provádění Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000 v souladu s Úmluvou o právech osob se zdravotním postižením. Za tím účelem byla v roce 2021 provedena právní studie, která dospěla k závěru, že iniciativa EU týkající se přeshraniční ochrany dospělých osob by zajistila práva osob se zdravotním postižením, které potřebují podporu při ochraně svých zájmů. Právní studie dospěla k závěru, že vedle ratifikace Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000 by práva dospělých osob výrazně podpořilo nařízení EU, které by zlepšilo a zjednodušilo justiční spolupráci v EU.

Tento návrh je významným krokem vpřed při dodržování práva na nezávislost zakotveného v Úmluvě OSN o právech osob se zdravotním postižením, neboť výrazně usnadní pohyb plných mocí k zastupování udělených předem dospělou osobou na dobu, kdy dospělá osoba nebude schopna chránit své zájmy. Tento návrh zejména umožňuje přijímat veřejné listiny a rychle uznávat jejich důkazní účinek v EU a zavádí evropské potvrzení o zastupování, aby zástupci mohli snadno přeshraničně dokládat povahu a rozsah svého zmocnění.

Tento návrh rovněž navazuje na předchozí iniciativy Komise v oblasti digitalizace justiční spolupráce. Ve svém sdělení ze dne 2. prosince 2020 se Komise zavázala, že digitální kanály se stanou standardní možností přeshraniční spolupráce v EU. Dne 1. prosince 2021 předložila Komise návrh na digitalizaci justiční spolupráce, jehož cílem je plně digitalizovat stávající legislativní nástroje v občanských a trestních věcech. V zájmu digitalizace oblasti ochrany dospělých vychází tento návrh nařízení z návrhu na digitalizaci.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Právním základem pravomoci EU v oblasti justiční spolupráce v občanských a obchodních věcech je čl. 81 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“), který je proto právním základem tohoto návrhu nařízení.

---

² Studie vykládající Haagskou úmluvu o mezinárodní ochraně dospělých osob z roku 2000 v souladu s Úmluvou OSN o právech osob se zdravotním postižením z roku 2007.

Naproti tomu ustanovení čl. 81 odst. 3 SFEU týkající se rodinného práva s mezinárodním prvkem se nepoužije, protože přeshraniční ochrana dospělých osob není záležitostí rodinného práva.

Pojem „rodinné právo“ ve smyslu čl. 81 odst. 3 SFEU musí být vykládán autonomně bez ohledu na definici uvedenou ve vnitrostátních právních předpisech členských států. Normotvůrce EU dosud tento pojem vykládá poměrně striktně a omezuje jej na pravidla upravující rodinné vztahy, jako jsou manželské věci, rodičovské povinnosti nebo vyživovací povinnosti. Například nařízení (EU) č. 650/2012 o dědických věcech³ nebylo považováno za záležitost rodinného práva a bylo přijato na základě čl. 81 odst. 2 SFEU.

Není neobvyklé, že dospělé osoby využívají ochrany poskytované rodinnými příslušníky. V některých členských státech je právní ochrana zranitelných dospělých osob ze zákona svěřena manželce/manželovi nebo rodinným příslušníkům. Rodina dospělé osoby, pokud ji dospělá osoba skutečně má, však představuje jen jeden z prvků zvažovaných při zajišťování ochrany. Zapojení rodinných příslušníků není nezbytným prvkem ani prvkem, který by se řídil pravidly mezinárodního práva soukromého. Zásadním zájmem v oblasti ochrany dospělých osob je naopak poskytovaná podpora a ochrana práv dospělých osob na důstojnost, osobní nezávislost, nediskriminaci a sociální začlenění, a to bez ohledu na jejich rodinné vztahy.

Nakonec je také třeba poznamenat, že Úmluva Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000 na rozdíl od nařízení týkajících se záležitostí rodinného práva neobsahuje žádný odkaz na rodinné vztahy (jako je „rodič“, „dítě“ nebo „manžel/manželka“).

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Politického cíle, kterým je účinný a harmonizovaný soubor pravidel mezinárodního práva soukromého vztahujících se na všechny členské státy v přeshraničních případech ochrany dospělých osob, lze lépe dosáhnout prostřednictvím iniciativy EU.

Současné problémy, kterým čelí dospělé osoby v přeshraničních situacích, mají neodmyslitelný unijní rozměr, neboť jsou přeshraniční povahy a dotýkají se základních práv dospělých osob a jejich práva na volný pohyb. Pravidla mezinárodní příslušnosti, použitelného práva a uznávání se uplatňují v přeshraničním kontextu, a proto vyžadují zapojení alespoň dvou zemí. Kolidující nebo odchylné předpisy členských států v oblasti mezinárodního práva soukromého týkající se ochrany dospělých osob způsobují v přeshraničních situacích v EU řadu problémů, jako je přerušení ochrany dospělých osob, neuznání zahraničních opatření, další soudní řízení nebo neuznání vůle a preferencí vyjádřených dospělou osobou. Tyto problémy nemohly uspokojivě řešit členské státy jednající samostatně.

Obdobně také modernizace a digitalizace justiční spolupráce vyžaduje uplatňování harmonizovaných pravidel (například jednotné formuláře, které zefektivní přeshraniční řízení) a používání interoperabilních nástrojů (formuláře, software, registry atd.), které lze vypracovat pouze na úrovni EU.

- **Proporcionalita**

Cílem tohoto návrhu je chránit základní práva dospělých osob, zvýšit účinnost a rychlost přeshraničních řízení ve věcech ochrany dospělých osob a posílit právní jistotu a předvídatelnost v přeshraničních záležitostech. Za tímto účelem návrh harmonizuje pravidla

---

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 650/2012 ze dne 4. července 2012 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a přijímání a výkonu veřejných listin v dědických věcech a o vytvoření evropského dědického osvědčení.

členských států týkající se mezinárodní příslušnosti, použitelného práva, uznávání a výkonu ochranných opatření a přijímání veřejných listin. Stanoví rovněž pravidla pro výkon plné moci k zastupování ve všech členských státech. V neposlední řadě stanoví vývoj nástrojů pro zlepšení a urychlení spolupráce mezi členskými státy v této oblasti.

Návrh nepřesahuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení jeho cílů.

Například nezasahuje do vnitrostátních pravidel, která upravují podporu poskytovanou dospělým osobám s omezenou způsobilostí; vztahuje se pouze na kompetenční spory, kolize norem nebo uznávání zahraničních opatření či dokumentů v přeshraničních situacích.

Kromě toho je evropské potvrzení o zastupování zavedené v tomto návrhu nepovinné a nenahrazuje rovnocenné vnitrostátní doklady prokazující zastoupení.

Návrh vyžaduje, aby členské státy zřídily registr opatření a plných mocí k zastupování a propojily je s registry ostatních členských států. Tím se má zajistit, aby byla zachována ochrana dospělých osob v přeshraničních případech a aby bylo při jejich pohybu v rámci EU respektováno jejich právo na osobní nezávislost, včetně svobody rozhodovat o své osobě a/nebo budoucím uspořádání. Soubor údajů, které mají být registrovány a sdíleny prostřednictvím propojení registrů podle tohoto návrhu, je však mimořádně omezený a poskytuje pouze informace o stávající ochraně dospělé osoby. Kromě toho budou členské státy i nadále odpovědné za určení vnitrostátních orgánů, které mají přístup do propojeného systému registrů.

Návrh je proto v souladu se zásadou proporcionality.

- **Volba nástroje**

Přijetí společných pravidel pro mezinárodní příslušnost, uznávání ochranných opatření, přijímání veřejných listin a použitelného práva pro ochranná opatření a plné moci k zastupování v přeshraničních situacích lze dosáhnout pouze prostřednictvím společného souboru pravidel použitelných v EU.

Plné spolupráce mezi orgány a odstranění překážek pro dospělé osoby a jejich zástupce lze navíc lépe dosáhnout na základě zásady vzájemné důvěry. Evropské potvrzení o zastupování, digitalizaci přeshraniční komunikace a zmírnění jazykových bariér lze stanovit pouze nařízením. A v neposlední řadě pouze nařízení zajišťuje zcela jednotný výklad a použití pravidel v EU. V souladu s předchozími nástroji EU v oblasti mezinárodního práva soukromého je proto upřednostňovaným právním nástrojem nařízení.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX-POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex-post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Tomuto návrhu a souběžnému návrhu rozhodnutí Rady v téže věci předcházely rozsáhlé a obšírné konzultace se zúčastněnými stranami.

Otevřená veřejná konzultace a výzva k předložení faktických podkladů se uskutečnily na začátku roku 2022. Většina respondentů, včetně členských států a profesních organizací zastupujících právníky a notáře, podpořila iniciativu EU, která by členské státy zavázala k ratifikaci Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000, a vyzvala k přijetí nástroje EU, který by tuto úmluvu doplnil. Někteří respondenti (nevládní organizace na ochranu práv osob se zdravotním postižením)

vyjádřili obavy ohledně základních práv dospělých osob, pokud by nástroj EU upřednostňoval volný pohyb rozhodnutí, která by mohla porušovat základní práva dospělých.

V rámci konzultační strategie Komise bylo dne 29. září 2022 uspořádáno **on-line setkání se zúčastněnými stranami**. Dne 27. října 2022 navíc Komise uspořádala **on-line setkání s odborníky z členských států**, aby poskytla informace o iniciativě týkající se ochrany dospělých osob a vyměnila si s nimi první názory. Členské státy, které jsou již smluvními stranami úmluvy, důrazně vyzvaly ostatní členské státy, aby úmluvu ratifikovaly. K důvodům, které členské státy uvedly pro neratifikování úmluvy, patřily změna vlády, probíhající vnitřní diskuse a nízký počet oznámených přeshraničních případů, samotná úmluva však nebyla kritizována.

V neposlední řadě byla na zasedání ve dnech 7. a 8. listopadu 2022 konzultována **Evropská soudní síť pro občanské a obchodní věci** ohledně své možné úlohy v budoucí iniciativě.

Závěrem lze říci, že všechny konzultační činnosti Komise prokázaly silnou podporu a celkově pozitivní zpětnou vazbu vůči Úmluvě Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000. Z konzultací dále vyplynulo, že většina zúčastněných stran spatřuje praktickou potřebu dalších opatření na úrovni EU a taková opatření podporuje.

• **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

V roce 2021 byla provedena **právní studie**⁴. Autoři studie dospěli k těmto závěrům: i) v oblasti přeshraniční ochrany dospělých osob existují značné nedostatky a nesrovnalosti (pravidla týkající se příslušnosti, uznávání plných mocí k zastupování, chybějící právní jistota a praktické problémy pro orgány); ii) obecná ratifikace Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000 v EU by některé z těchto problémů mezi členskými státy a třetími zeměmi přímo řešila a iii) nástroj EU by dále posílil ochranu dospělých osob, usnadnil by jim život a příslušným orgánům práci.

V roce 2022 byla dokončena další **studie podporující přípravu posouzení dopadů**, která poskytla dodatečné důkazy a analýzu stávajících problémů a dopadů různých možností politiky. V rámci této studie byly provedeny další konzultace se zúčastněnými stranami.

Zjišťovací mise⁵ Evropské sítě soudních inspekcí (RESIJ) upozornila na nedostatečnou ochranu dospělých osob v přeshraničních případech a vydala tato doporučení: i) zlepšit odbornou přípravu orgánů ve věci dostupných nástrojů; ii) harmonizovat terminologii; iii) zavést evropské potvrzení o zastupování; iv) zřídít interoperabilní vnitrostátní registry pro záležitosti ochrany dospělých osob; v) přijmout společný soubor pravidel EU.

Další odborné poznatky k tématu přeshraniční ochrany dospělých osob byly shromážděny i z jiných zdrojů, například ze **studie Evropského parlamentu**⁶ doprovázející zprávu Evropského parlamentu k legislativní iniciativě (2016) a **zprávy Evropského právního institutu**⁷ (2020).

⁴ Study on the cross-border legal protection of vulnerable adults in the EU (Studie o přeshraniční právní ochraně zranitelných dospělých osob v EU). <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/facf667c-99d6-11ec-83e1-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-253031377>

⁵ Mise k posouzení evropské justiční spolupráce v občanských věcech v oblasti ochrany dospělých osob. <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/facf667c-99d6-11ec-83e1-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-253031377>

⁶ Protection of Vulnerable Adults (Ochrana zranitelných dospělých osob), posouzení evropské přidané hodnoty, které je připojeno ke zprávě Evropského parlamentu o legislativní iniciativě. [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/581388/EPRS_STU\(2016\)581388_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/581388/EPRS_STU(2016)581388_EN.pdf)

⁷ The Protection of Adults in International Situations (Ochrana dospělých v mezinárodních situacích), zpráva Evropského právního institutu.

- **Posouzení dopadů**

Na základě pokynů Komise pro zlepšování právní úpravy a závěrů počátečního posouzení dopadů vypracovala Komise posouzení dopadů tohoto návrhu. Při posuzování dopadů byly zvažovány tyto možnosti politiky: i) základní scénář; ii) rozhodnutí Rady, které ukládá členským státům povinnost stát se v určitém časovém rámci smluvní stranou Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000; iii) nařízení, kterým se provádějí některá pravidla úmluvy a stanoví další pravidla na podporu nezávislosti stran, zjednodušují pravidla pro uznávání a výkon zahraničních rozhodnutí, přijímání veřejných listin, zřizuje evropské potvrzení o zastupování, stanoví právní pomoc, propojují registry a zavádí rychlá a účinná komunikace, a iv) kombinace bodů ii) a iii), tedy rozhodnutí Rady upravující případy týkající se třetích zemí a nařízení, které vychází z pravidel úmluvy a zlepšuje její fungování mezi členskými státy.

Zpráva o posouzení dopadů zkoumala každou z těchto možností z hlediska jejich očekávaných dopadů a jejich účinnosti, efektivity a souladu s právním a politickým rámcem Unie. Na základě tohoto posouzení byla vybrána možnost „balíčku“, který se skládá z návrhu rozhodnutí Rady o ratifikaci Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000 a návrhu nařízení o zlepšení justiční spolupráce mezi členskými státy.

Posouzení dopadů dospělo k závěru, že zvolená možnost by díky jednotnému právnímu rámci významně zlepšila ochranu dospělých osob tím, že by zajistila právní jistotu, omezila zdoluhavá soudní řízení a předcházela jim a v konečném důsledku by usnadnila uznávání ochrany dospělých osob v přeshraničních případech v rámci EU i mimo ni.

Zvolená možnost politiky by byla rovněž nejúčinnější při řešení problémů v oblasti ochrany dospělých osob, neboť právní, sociální a psychologické přínosy by byly nejmarkantnější. Zvolená možnost by měla jednoznačně pozitivní dopad na ochranu práv dospělých osob, včetně jejich základních práv, jako je jejich právo na vlastnictví, přístup ke spravedlnosti, osobní nezávislost a volný pohyb. Měla by také pozitivní sociální a psychologický dopad, neboť by přinesla větší právní jistotu, prospěla by blahobytu a sociálnímu začlenění dospělých osob a zmírnila by emocionální zátěž. Snížila by náklady, které v současné době nesou dospělá osoba v přeshraničních situacích a členské státy. Ostatní dopady by nebyly významné⁸. Tato možnost politiky by byla v souladu se zásadou „digitalizace jako standard“, neboť přeshraniční řízení v oblasti ochrany dospělých osob by byla podle nařízení digitalizována.

Přijetím společných pravidel EU by zvolená možnost odstranila většinu nákladů a administrativní zátěže spojených se soudními řízeními, překlady a dalšími postupy s mimosoudními subjekty. Odhaduje se, že dospělá osoba nebo zástupce v přeshraničním případě průměrně ušetří 40 až 9 000 EUR.

Výbor pro kontrolu regulace dne 20. ledna 2023 vydal ke zprávě o posouzení dopadů kladné stanovisko.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Nevztahuje se na tento návrh.

---

https://www.europeanlawinstitute.eu/fileadmin/user_upload/p_eli/Publications/ELI_Protection_of_Adults_in_International_Situations.pdf

⁸ Například dopad na cíle udržitelného rozvoje nebo ekologické a klimatické dopady.

- **Základní práva**

Toto nařízení podporuje právo na nezávislost a svobodu rozhodování tím, že usnadňuje volný pohyb plných mocí k zastupování, které vydají dospělé osoby. To je zajištěno zejména vytvořením evropského potvrzení o zastupování, které umožní zástupcům jmenovaným dospělou osobou, aby v zahraničí snadno prokázali povahu a rozsah svých pravomocí. To bude zaručeno také pravidly pro uznávání veřejných listin, která zajistí, aby byly v EU uznány důkazní účinky těchto listin. Propojení registrů navíc zajistí, že plná moc k zastupování zaregistrovaná v jednom členském státě nebude příslušným orgánem v jiném členském státě ignorována z důvodu nedostatku informací o její existenci, a bude tedy respektována vůle a preference dospělé osoby.

Kromě toho tento návrh zajistí, že v přeshraničních případech budou pravidla společného mezinárodního práva soukromého týkající se ochrany dospělých osob uplatňována a vykládána v souladu s Úmluvou OSN o právech osob se zdravotním postižením. Toto nařízení dále usnadní sdílení osvědčených postupů mezi členskými státy v době jeho provádění, a to prostřednictvím Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci, portálu e-justice a vzdělávacích aktivit.

V neposlední řadě návrh podporuje další práva dospělých osob, která jsou v současné době na mezinárodní úrovni často ohrožována nebo porušována, jako je právo na rovnost před zákonem, právo na majetek, přístup ke spravedlnosti a volný pohyb.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Členským státům mohou vzniknout jednorázové náklady na přizpůsobení se nařízení, zejména náklady na zřízení ústředních orgánů nebo na školení soudců a dalších příslušných orgánů v oblasti nových pravidel. Mohou vzniknout drobné opakující se náklady, například na průběžné školení orgánů nebo na sledování uplatňování nařízení. Žádné z těchto nákladů by neměly být významné a byly by vyváženy nárůstem efektivity a úsporami nákladů, které nařízení přináší.

Členským státům mohou rovněž vzniknout náklady na instalaci a údržbu přístupových míst decentralizovaného informačního systému umístěných na jejich území a na úpravu jejich vnitrostátních informačních systémů tak, aby byly s přístupovými místy interoperabilní. Kromě toho může být nutné, aby členské státy zavedly referenční prováděcí software vyvinutý Komisí, což by rovněž mohlo obnášet určité náklady. Tyto náklady jsou nezbytné k umožnění elektronické komunikace mezi příslušnými orgány prostřednictvím decentralizovaného informačního systému, jakož i komunikace mezi osobami a příslušnými orgány prostřednictvím evropského elektronického přístupového místa zřízeného na portálu evropské e-justice. Tyto náklady by však nepřipadaly čistě na tento návrh, neboť decentralizovaný informační systém by se používal u všech nástrojů EU v oblasti justiční spolupráce v občanských a obchodních věcech. Kromě toho by členské státy mohly požádat o granty na financování těchto nákladů v rámci příslušných finančních programů EU.

Členským státům vzniknou specifické jednorázové náklady spojené se zřízením jednoho nebo více digitalizovaných registrů a s jejich propojením s ostatními registry členských států a následné pravidelné náklady na údržbu.

Tyto náklady by byly do značné míry vyváženy celkovou úsporou procesních nákladů na straně dospělých osob a jejich zástupců.

Digitalizace komunikace mezi orgány navzájem a mezi fyzickými osobami a orgány a propojení registrů by rovněž vedly k dodatečným nákladům pro Komisi. Komise poskytne příslušným orgánům členských států společný referenční prováděcí software, vyvine a bude

spravovat nový modul evropského elektronického přístupového místa, který zavádí návrh na digitalizaci⁹, a vyvine a bude spravovat propojovací software pro registry. Podrobnosti o těchto nákladech jsou uvedeny ve finančním výkazu a v posouzení dopadů, které jsou připojeny k tomuto návrhu.

5. OSTATNÍ PRVKY

• Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv

Nařízení je přímo použitelné ve všech členských státech, a proto nemusí být provedeno do vnitrostátního práva.

Návrh obsahuje odpovídající povinnosti, pokud jde o monitorování, hodnocení a podávání zpráv. Zprvu, praktické používání nařízení by bylo sledováno prostřednictvím pravidelných zasedání Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci, na nichž by se scházeli odborníci z členských států. Komise by kromě toho provedla úplné hodnocení používání nařízení deset let po jeho vstupu v platnost. Hodnocení by se provádělo mimo jiné na základě podkladů od orgánů členských států, externích odborníků a zúčastněných stran.

• Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu

- **Kapitola I** vymezuje oblast působnosti nařízení, které se vztahuje na občanské věci týkající se ochrany dospělých osob (článek 1), a to demonstrativním seznamem záležitostí, na které se nařízení vztahuje, a taxativním výčtem záležitostí, které jsou z oblasti působnosti nařízení vyňaty. Dále uvádí předmět nařízení (článek 2) a definice pojmů použitých v nařízení (článek 3).
- **Kapitola II** stanoví obecná pravidla mezinárodní příslušnosti s přímým odkazem na pravidla stanovená v kapitole II Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000. Články 6 a 7 nařízení stanoví další a nevýlučný důvod příslušnosti použitelný v EU, pokud si příslušnost zvolila dospělá osoba. Tato volba by měla být provedena za tří kumulativních podmínek vyjmenovaných v článku 6, přičemž je třeba informovat ústřední orgán členského státu, v němž má dospělá osoba obvyklé bydliště.
- **Kapitola III** stanoví pravidla použitelného práva s přímým odkazem na kapitolu III Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000.
- **Oddíl 1 kapitoly IV** stanoví automatické uznávání opatření přijatých orgány členských států s cílem provést zásadu vzájemného uznávání, která je založena na principu vzájemné důvěry v EU. Důvody pro neuznání jsou omezeny na nezbytné minimum a jejich cílem je zejména zajistit základní práva dospělých osob i v přeshraničních situacích. Například bez ohledu na vnitrostátní postupy a právní předpisy nemusí být uznáno opatření, které bylo přijato, aniž by dospělá osoba dostala příležitost být slyšena. Výjimku z veřejného pořádku lze uplatnit pouze za výjimečných okolností, zejména v případě zjevného porušení základních práv dospělých osob. **Oddíl 2 této kapitoly** ruší doložku o vykonatelnosti (řízení o prohlášení opatření přijatého v jednom členském státě za vykonatelné v jiném členském státě) pro opatření přijatá orgány některého členského státu. **Oddíl 3**

---

⁹ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o digitalizaci justiční spolupráce a přístupu ke spravedlnosti v přeshraničních občanských, obchodních a trestních věcech a o změně některých aktů v oblasti justiční spolupráce (COM(2021) 759 final).

stanoví procesní pravidla, která se použijí při uplatnění, napadení nebo žádosti o uznání nebo výkonu opatření u orgánů členského státu.

- Kapitola V stanoví pravidla pro přijímání veřejných listin v jednom členském státě, které byly vyhotoveny příslušnými orgány v jiném členském státě, což usnadňuje volný pohyb těchto listin v EU. Přijetí veřejných listin zajišťuje, že mají v ostatních členských státech stejně plné a úplné důkazní účinky jako v členském státě původu. To zahrnuje jak obsah zapsaných listin, tak skutečnosti v nich obsažené. I pro veřejné listiny platí stejná právní domněnka pravosti a vykonatelnosti jako v členském státě původu.
- **Oddíl 1 kapitoly VI o spolupráci** zřizuje ústřední orgány, které mají napomáhat při provádění nařízení a zlepšovat ochranu dospělých osob v přeshraničních případech spadajících do oblasti působnosti nařízení. Návrh stanoví konkrétní postupy pro: i) stanovení místa pobytu dospělé osoby nebo osoby, která by jí mohla poskytnout podporu; ii) získání souhlasu ústředního orgánu před umístěním dospělé osoby do jiného členského státu a iii) jmenování orgánu veřejné moci nebo osoby jednající jménem orgánu veřejné moci nebo pod jeho dohledem jako zástupce dospělé osoby v zahraničí. **Oddíl 2** stanoví pravidla pro přímou spolupráci a komunikaci mezi orgány, v případě potřeby prostřednictvím ústředních orgánů, za účelem pomoci při provádění opatření nebo v případech vážného ohrožení. Článek 27 stanoví právní základ pro přímou komunikaci mezi soudními a správními orgány. **Oddíl 3** stanoví obecná pravidla spolupráce mezi ústředními orgány nebo příslušnými orgány různých členských států. Stanoví rovněž pravidla pro právo na právní pomoc pro žadatele, kteří využívají právní pomoc v členském státě původu. Tím je zajištěn přístup žadatele ke spravedlnosti v řízení o uznání či neuznání opatření nebo k doručení písemnosti v jiném členském státě.
- **Kapitola VII** zřizuje evropské potvrzení o zastupování, které umožní zástupcům dospělých osob snadno a účinně prokázat svou pravomoc v jiném členském státě. Členské státy by měly jmenovat orgán, který bude potvrzení vydávat. Tento orgán by měl mít dostatečné znalosti o případu, kterého se potvrzení týká, a přístup k příslušným informacím, aby mohl potvrzení na vyžádání rychle vydat. Toto potvrzení nenahrazuje jiná potvrzení používaná v některých členských státech. Ke všem ochranným opatřením nebo veřejným listinám jsou připojena potvrzení za účelem jejich uznání, výkonu nebo přijetí příslušnými orgány jiných členských států. Navrhované potvrzení by se však mělo používat jako samostatný dokument, který prokazuje pravomoc zástupce, zejména v případech, kdy musí jednat s jinými než soudními subjekty jménem dospělé osoby nebo na její podporu.
- **Kapitola VIII** se snaží zlepšit poskytování informací o ochraně dospělé osoby příslušným orgánům v EU. Tím je zajištěno, že opatření přijatá v jiném členském státě nebo plné moci k zastupování udělené dospělou osobou v jiném členském státě budou respektovány v celé EU. Proto se členským státům ukládá povinnost zřídit jeden nebo více registrů opatření přijatých jejich orgány. Kromě toho, pokud vnitrostátní právní předpisy stanoví plné moci k zastupování potvrzené příslušným orgánem, musí členské státy zřídit registr těchto potvrzených plných mocí k zastupování. Členské státy musí rovněž zajistit, aby tyto registry, jakož i jakýkoli jiný existující registr plných mocí k zastupování zřízený podle vnitrostátního práva, byly propojeny prostřednictvím propojovacího systému vyvinutého Komisí. V registru má být zaznamenán minimální soubor údajů, který poskytne příslušným orgánům jiných členských států dostatečné informace o existenci opatření nebo plných mocí k zastupování ve vztahu ke konkrétní dospělé osobě.

- **Kapitola IX** stanoví povinné používání digitální komunikace mezi příslušnými orgány nebo ústředními orgány a nepovinné používání digitální komunikace mezi fyzickými osobami a příslušnými orgány.
- V **přílohách** návrh obsahuje sérii formulářů, které by měly zmenšit potřebu překladů a usnadnit komunikaci a předávání informací v přeshraničních případech v EU.
  - Cílem příloh I a II je usnadnit uznávání a výkon opatření přijatých orgány členského státu a přijímání veřejných listin vyhotovených orgány členského státu.
  - Přílohy IV až X jsou standardní formuláře, jejichž cílem je usnadnit komunikaci mezi fyzickými osobami a příslušnými orgány nebo mezi příslušnými orgány či ústředními orgány různých členských států.
  - Návrh také obsahuje formulář, který mají příslušné orgány používat k vydávání evropského potvrzení o zastupování (příloha III).

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o příslušnosti, použitelném právu, uznávání a výkonu opatření a spolupráci ve věcech ochrany dospělých osob**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 81 odst. 2 této smlouvy, s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Účelem tohoto nařízení je stanovit pravidla, jež se v přeshraničních případech použijí na ochranu dospělých osob, které z důvodu postižení nebo nedostatečně vyvinutých schopností nedokáží chránit své zájmy. Toto nařízení stanoví zejména pravidla týkající se příslušnosti, použitelného práva, uznávání a výkonu opatření, přijímání veřejných listin a spolupráce mezi příslušnými orgány členských států a ústředními orgány.
- (2) Unie si vytyčila za cíl vybudovat, zachovávat a rozvíjet Unii jako prostor svobody, bezpečnosti a práva, v němž je zajištěn volný pohyb osob a jsou plně dodržována základní práva. Za účelem postupného vytvoření takového prostoru má Unie přijmout mimo jiné opatření týkající se justiční spolupráce v občanských věcech, zejména pokud je to nezbytné k řádnému fungování vnitřního trhu.
- (3) Podle čl. 81 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) mohou tato opatření zahrnovat opatření, která mají za cíl zajistit slučitelnost pravidel použitelných v členských státech, jež se týkají kolize norem a kompetenčních sporů a vzájemného uznávání a výkonu rozsudků a rozhodnutí v mimosoudních věcech mezi členskými státy.
- (4) Unie přijala řadu legislativních aktů v oblasti justiční spolupráce v občanských věcech s přeshraničním dopadem. S výjimkou pravidla o způsobilosti fyzických osob k právním úkonům v souvislosti s přeshraničními smluvními závazky v občanských a obchodních věcech, které je stanoveno v článku 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008¹⁰, žádný z těchto legislativních aktů Unie neupravuje přeshraniční aspekty způsobilosti fyzických osob k právním úkonům. Stejně tak žádný právní akt Unie neupravuje občanskoprávní aspekty přeshraniční ochrany dospělých osob, které z důvodu překážek, s nimiž se potýkají v souvislosti s postižením nebo nedostatečně vyvinutými schopnostmi a řadou faktorů týkajících se jejich osoby nebo prostředí, v němž žijí, nedokáží chránit své zájmy nebo které případně potřebují, aby podpora výkonu jejich právní způsobilosti, která jim je poskytována v jednom členském státě, pokračovala v celé Unii.

¹⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) (Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 6).

- (5) Pokud taková společná pravidla neexistují, mohou dospělým osobám, které nedokáží chránit své zájmy v přeshraničních situacích, včetně případů, kdy se tyto dospělé osoby přestěhují do jiného členského státu nebo kdy vlastní nemovitost či jiný majetek v jiném členském státě, vzniknout různé obtíže. Problémy mohou nastat například v případě, že opatření přijatá v jednom členském státě za účelem ochrany dospělých osob, včetně podpůrných opatření poskytovaných za účelem výkonu jejich právní způsobilosti, je třeba uplatnit v jiných členských státech, nebo v případě, že je zapotřebí později uplatnit v zahraničí plné moci k zastupování udělené dospělými osobami, které mají být vykonávány jejich zástupci, jestliže dané dospělé osoby nejsou schopny chránit své zájmy. Tyto obtíže mohou mít závažné nepříznivé důsledky pro právní jistotu v přeshraničních vztazích a pro práva a blaho dospělých osob a respektování jejich důstojnosti. Negativně mohou být ovlivněna zejména základní práva dospělých osob, jako je přístup ke spravedlnosti, právo na nezávislost, právo na vlastnictví a volný pohyb.
- (6) Jednotná pravidla mezinárodního práva soukromého upravující přeshraniční situace jsou proto nezbytná k posílení ochrany základních práv dospělých osob s postižením nebo nedostatečně vyvinutými schopnostmi. Na mezinárodní úrovni stanoví Úmluva o mezinárodní ochraně dospělých osob ze dne 13. ledna 2000 (dále též „Úmluva Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000“) pravidla týkající se příslušnosti, použitelného práva, uznávání a výkonu opatření na ochranu těchto dospělých osob, použitelného práva pro plné moci k zastupování a pravidla spolupráce mezi příslušnými orgány nebo ústředními orgány smluvních stran úmluvy.
- (7) Úmluva Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000 nebrání svým smluvním stranám, aby v oblasti ochrany dospělých osob dále spolupracovaly nad rámec ustanovení této úmluvy, nebo se dokonce od jejích pravidel ve vzájemných vztazích odchýlily. V souladu s čl. 49 odst. 2 a 3 Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000 stanoví toto nařízení pravidla ve věcech, na které se vztahuje uvedená úmluva, pokud jde o dospělé osoby s obvyklým bydlištěm v členském státě. Pravidla stanovená tímto nařízením by neměla mít vliv na používání Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000 ve vztahu členských států ke třetím státům, které jsou smluvními stranami úmluvy.
- (8) Toto nařízení by mělo zahrnovat některá pravidla z Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000, zejména pravidla týkající se mezinárodní příslušnosti a použitelného práva, a učinit je přímo použitelnými ve vztazích mezi členskými státy. Je však vhodné, aby Unie ve vztazích mezi členskými státy dále zlepšovala ochranu dospělých osob v přeshraničních situacích v rámci Unie, a to na základě zásady vzájemné důvěry mezi členskými státy a zkušeností z jiných oblastí justiční spolupráce v občanských věcech. Toto nařízení by tak mělo doplnit pravidla Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000 tím, že stanoví pravidla s cílem zjednodušit, zefektivnit a modernizovat postupy a spolupráci mezi příslušnými orgány členských států. Zejména by mělo být možné podpořit právo dospělých osob na nezávislost a jejich právo vykonávat svou způsobilost k právním úkonům na rovnoprávném základě s ostatními osobami, a to usnadněním využívání plných mocí k zastupování v přeshraničních situacích, kterými dospělé osoby předem zajistí svou ochranu na dobu, kdy nebudou schopny pečovat o své vlastní zájmy, a přiznáním plného a okamžitého účinku rozhodnutím, která dospělé osoby učiní.

- (9) Vzhledem k doplňkovosti tohoto nařízení a Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000, jakož i k nutnosti zajistit trvalou ochranu dospělých osob v přeshraničních situacích zahrnujících členské státy a třetí země, by měl být pokud možno sladěn výklad pravidel stanovených v tomto nařízení a pravidel obsažených v Úmluvě Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000.
- (10) Výklad pravidel stanovených v tomto nařízení by se navíc měl řídit jeho cíli, které spočívají v posílení ochrany základních práv a svobod a dalších práv dospělých osob v přeshraničních situacích, včetně jejich práva na nezávislost, přístup ke spravedlnosti, práva na vlastnictví, práva být vyslechnuty, práva na volný pohyb a rovnost. V tomto ohledu toto nařízení vychází z Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a z příslušného mezinárodního práva v oblasti lidských práv. Významnou část dospělých osob, na které se toto nařízení vztahuje, konkrétně tvoří osoby se zdravotním postižením. Jejich práva, včetně práva na rovnost před zákonem, integritu, přístup ke spravedlnosti a respektování jejich přirozené důstojnosti a osobní nezávislosti, zaručuje Úmluva Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením¹¹ (dále jen „Úmluva o právech osob se zdravotním postižením“), jejímiž smluvními stranami jsou Unie i její členské státy. Práva zaručená Úmluvou OSN o právech osob se zdravotním postižením mají být chráněna ve vnitrostátních i přeshraničních případech, a pokud jsou přijímána opatření týkající se osob se zdravotním postižením, mají být tato opatření v souladu s Úmluvou OSN o právech osob se zdravotním postižením. Toto nařízení, které stanoví pravidla mezinárodního práva soukromého pro přeshraniční případy, by mělo být uplatňováno v souladu se závazky v oblasti lidských práv podle Úmluvy o právech osob se zdravotním postižením, zejména s jejími články 3, 9, 12 a 19. Jakožto smluvní strany Úmluvy o právech osob se zdravotním postižením mají členské státy zajistit, aby jejich vnitrostátní hmotněprávní a procesní právní předpisy týkající se zacházení s dospělými osobami byly v souladu se závazky v oblasti lidských práv stanovenými Úmluvou o právech osob se zdravotním postižením. Členské státy mají zejména respektovat rovnost dospělých osob před zákonem a jejich právo mít na rovnoprávném základě s ostatními osobami způsobilost k právním úkonům ve všech aspektech života, a to s podporou, kterou případně potřebují, jakož i nezávislost a integritu dospělých osob v souladu s článkem 12 Úmluvy o právech osob se zdravotním postižením.
- (11) Kromě ochrany základních práv a svobod a dalších práv dospělých osob v přeshraničních situacích, včetně respektování jejich vůle a preferencí, je cílem tohoto nařízení rovněž zlepšit účinnost a rychlost soudních a správních řízení týkajících se ochrany dospělých osob, a to zjednodušením a zefektivněním mechanismů spolupráce v přeshraničních řízeních. Dále má nařízení posílit právní jistotu a předvídatelnost v přeshraničních vztazích, a to jak pro dospělé osoby a jejich zástupce, tak pro ostatní strany, ať už se jedná o veřejné, nebo soukromé subjekty. Větší právní jistota a jednodušší, efektivnější a digitalizované postupy by měly rovněž podpořit jednotlivce při výkonu jejich práva na volný pohyb.
- (12) Toto nařízení by se mělo vztahovat na občanskoprávní věci týkající se ochrany dospělých osob, zejména pokud jde o opatření, veřejné listiny a plné moci k zastupování, jejichž cílem je ochrana dospělé osoby. Ochrana je nutná z důvodu nedostatečně vyvinutých schopností nebo postižení dospělé osoby, které může být trvalé nebo dočasné, mimo jiné i fyzické nebo psychosociální povahy, nebo může být

---

¹¹ Úř. věst. L 23, 27.1.2010, s. 37.

spojeno s nemocí související s věkem, jako je Alzheimerova choroba, nebo může být důsledkem zdravotního stavu, jako je kóma. Ochrana je zapotřebí zejména v případech, kdy překážky v interakci s řadou environmentálních a osobních faktorů brání zapojení dospělých osob do společnosti na rovnoprávném základě s ostatními, zvláště pokud nedostatečně vyvinuté schopnosti či postižení brání dospělé osobě pečovat o vlastní zájmy, jako jsou majetkové zájmy a zájmy osobní nebo zdravotní. Závažné zanedbávání osobních nebo majetkových zájmů příbuzných, za které dospělá osoba odpovídá, může rovněž odhalit postižení nebo nedostatečně vyvinuté schopnosti dospělé osoby.

- (13) Pokud byla přijata opatření na ochranu dítěte, která mají zůstat v platnosti nebo nabýt účinnosti po dosažení zletilosti dítěte, měla by spadat do oblasti působnosti tohoto nařízení, jakmile dítě dosáhne věku 18 let.
- (14) Terminologie používaná pro ochranná opatření se v právních systémech jednotlivých členských států liší a tyto rozdíly v terminologii by neměly mít vliv na uznávání těchto ochranných opatření v jiných členských státech.
- (15) Bez ohledu na právní terminologii používanou v jednotlivých členských státech by měl být v Unii umožněn volný pohyb opatření zaměřených na ochranu dospělých osob a přijatých v souladu se základními právy dotčených dospělých osob. Za tímto účelem by toto nařízení mělo být vykládáno v souladu s Listinou a s Úmluvou o právech osob se zdravotním postižením. V zájmu ochrany práva na nezávislost by měly být v tomto nařízení stanoveny záruky a mělo by být možné odmítnout uznání opatření, která byla přijata, aniž by dospělé osobě byla poskytnuta možnost být slyšena, s výjimkou odůvodněných výjimečných okolností souvisejících s naléhavostí situace nebo uznání, které je zjevně v rozporu s veřejným pořádkem. Při posuzování toho, zda opatření přijaté orgány jiného členského státu není zjevně v rozporu s veřejným pořádkem, by orgány členského státu, v němž se o uznání žádá, měly posoudit, zda toto opatření zajišťuje základní práva dospělé osoby s ohledem na články 3, 9, 12 a 19 Úmluvy o právech osob se zdravotním postižením.
- (16) Aby byl zajištěn jednotný výklad tohoto nařízení, mělo by toto nařízení definovat zejména pojmy dospělé osoby, zástupce a orgánu, které mohou mít v právních řádech členských států odlišný význam. Pro účely tohoto nařízení se dospělou osobou rozumí osoba, která dosáhla věku 18 let. V závislosti na kontextu by se to mělo týkat například dospělých osob, které z důvodu postižení nebo nedostatečně vyvinutých schopností nedokáží chránit své zájmy, nebo dospělých osob, které udělily plnou moc k zastupování, která má být vykonávána v době, kdy tyto dospělé osoby nebudou schopny chránit své zájmy.
- (17) Odkazy na „zástupce“ v tomto nařízení by se měly vykládat jako odkazy na jednoho nebo více zástupců, dle potřeby.
- (18) Pro účely tohoto nařízení a v souladu s terminologií používanou v Úmluvě Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000 by měl být pojem „orgán“ vykládán jako pojem označující soudní nebo správní orgány, které přijímají opatření zaměřená na ochranu dospělé osoby. V širším smyslu by měl být „příslušný orgán“ vykládán jako orgán veřejné moci členského státu, který má odpovědnost v oblasti ochrany dospělých osob. To zahrnuje orgány, které přijímají opatření, orgány, které vydávají veřejné listiny, a orgány, které vydávají potvrzení, formuláře nebo evropské potvrzení o zastupování. Dále to znamená jiné orgány nebo subjekty, které jednají z úřední moci v záležitostech souvisejících s ochranou

dospělých osob, například ty, které jsou odpovědné za dohled nad opatřeními nebo za provádění opatření.

- (19) Pravidly pro mezinárodní příslušnost a použitelné právo v oblasti ochrany dospělých osob by měla být pravidla stanovená v Úmluvě Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000, aby se předešlo nesrovnalostem a aby se v co největší míře zajistilo, že se na případy týkající se členských států a třetích zemí, které jsou smluvními stranami úmluvy, použijí stejná pravidla. Některé členské státy nemusí být v době použitelnosti tohoto nařízení smluvními stranami Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000. Aby byly zohledněny všechny scénáře, měla by být Úmluva Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000 připojena k tomuto nařízení.
- (20) Je vhodné doplnit systém mezinárodní příslušnosti zavedený Úmluvou Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000 tak, aby volba příslušnosti učiněná dospělými osobami v Unii měla náležitou váhu. V zájmu lepší ochrany práva dospělých na nezávislost by měla být respektována volba příslušnosti, kterou dospělá osoba učiní při přípravě svého budoucího zastoupení, aniž by bylo nutné další řízení, zejména schválení orgány členských států obvyklého bydliště dospělých osob. Nicméně s ohledem na to, že osobní nebo finanční situace dospělá osoba se může změnit během doby od okamžiku volby příslušnosti do okamžiku, kdy dospělá osoba potřebuje ochranu, měly by mít zvolené soudy v době dožádání možnost posoudit, zda je volba provedená dospělou osobou i nadále v jejím zájmu. Toto posouzení by mělo být provedeno především s ohledem na názory dospělá osoba a na význam změn v jejích životních podmínkách a majetkových poměrech od doby, kdy byla příslušnost zvolena.
- (21) Stanovení dalšího důvodu příslušnosti na základě volby dospělá osoba by nemělo narušit mechanismus zavedený Úmluvou Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000 ani ovlivnit účinnost komunikace mezi orgány a mělo by zabránit pozitivním a negativním kompetenčním sporům. Mechanismy stanovené v člácích 7, 9, 10 a 11 Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000, které upřednostňují určité důvody příslušnosti, omezují účinky určitých opatření a zavádějí výměnu informací mezi orgány místa obvyklého bydliště a orgány s alternativní nebo podpůrnou příslušností, by se proto měly v Unii vztahovat i na orgány, které vykonávají svou příslušnost na základě volby, kterou učinila dospělá osoba. Tato ustanovení by se tedy měla použít na orgány zvolené dospělou osobou stejně jako na orgány místa obvyklého bydliště.
- (22) Orgány, které zvažují výkon své pravomoci na základě volby dospělá osoba, by neměly vykonávat svou pravomoc, pokud orgány místa obvyklého bydliště dospělá osoba již svou pravomoc vykonávají, zejména pokud tyto orgány přijaly opatření nebo rozhodly, že žádné opatření nemá být přijato, nebo pokud u těchto orgánů probíhá řízení.
- (23) Toto nařízení by mělo plně začleňovat pravidla použitelného práva stanovená Úmluvou Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000. K zajištění jednotného uplatňování tohoto nařízení je třeba odkaz na kapitulu III Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000 týkající se použitelného práva chápat jako odkaz na celou

kapitolu, včetně pravidel stanovených v článku 16 úmluvy, pokud jde o změnu nebo ukončení plné moci k zastupování.

- (24) Vzájemná důvěra ve výkon spravedlnosti v Unii odůvodňuje zásadu, že opatření na ochranu dospělých osob v některém členském státě by měla být uznávána ve všech členských státech bez nutnosti jakéhokoli zvláštního řízení. To by nemělo bránit žádné zúčastněné osobě, aby podala návrh na vydání rozhodnutí, že existují nebo neexistují důvody pro odmítnutí uznání. Určení toho, kdo může být považován za zúčastněnou stranu oprávněnou takový návrh podat, by mělo proběhnout podle vnitrostátního práva členského státu, v němž je návrh podán. V zájmu zajištění práva dospělých osob na přístup ke spravedlnosti a poskytnutí dostatečných opravných prostředků a bez ohledu na povahu a rozsah opatření by dospělé osoby měly mít právo podat návrh na vydání rozhodnutí, že existují nebo neexistují důvody pro odmítnutí.
- (25) Uznávání a výkon rozhodnutí by měly být založeny na zásadě vzájemné důvěry. Důvody pro neuznání by proto měly být omezeny na minimum s ohledem na základní cíl tohoto nařízení, kterým je usnadnit uznávání a výkon opatření a pohyb plných mocí k zastupování a účinně chránit práva dospělých osob. Zejména by neměla být přezkoumávána příslušnost orgánů členského státu původu.
- (26) Odmítnout uznání opatření by mělo být možné pouze v případě, že existuje jeden nebo více důvodů k odmítnutí uznání. V zájmu zachování zásady vzájemné důvěry by měl být seznam důvodů pro odmítnutí uznání v tomto nařízení taxativní. Opatření zaměřená na ochranu dospělých osob mohou být dlouhodobá a mohou zahrnovat postupné úpravy. Pravidla pro odmítnutí uznání opatření by měla zohledňovat tyto změny v průběhu času. Proto by pozdější opatření přijaté ve třetí zemi, která by byla příslušná podle pravidel tohoto nařízení, mělo mít v rozsahu, v němž jsou opatření neslučitelná, přednost před dřívějším opatřením. Aby se zabránilo tomu, že v členských státech budou přijata neslučitelná opatření, měl by být tímto nařízením stanoven uzavřený systém příslušnosti a mechanismus vzájemného informování mezi příslušnými orgány a ústředními orgány.
- (27) Řízení zaměřené na ochranu dospělé osoby by se mělo v zásadě řídit názory, které dospělá osoba vyjádří. Dospělé osoby by tak měly mít skutečnou a účinnou příležitost svobodně vyjádřit svůj názor v souladu s články 20, 25, 26 a 47 Listiny a články 3, 9, 12, 13 a 19 Úmluvy o právech osob se zdravotním postižením. Dospělé osobě by měla být poskytnuta příležitost vyjádřit své názory, s výjimkou naléhavých situací, včetně případů, kdy dospělá osoba naprosto není schopna své názory vyjádřit. Nelze uznat opatření, které bylo přijato, aniž by dospělá osoba měla příležitost být slyšena, kromě výjimečných okolností naléhavosti a prokázané neschopnosti se vyjádřit. Skutečnost, že dospělá osoba měla příležitost být slyšena, by měla být v Unii posuzována jednotně a neměla by být posuzována v rozporu se základními procesními zásadami členského státu, v němž se o uznání žádá. Příkladem naléhavého případu je situace, kdy dospělá osoba musí podstoupit neodkladnou operaci a vzhledem ke svému zdravotnímu stavu není schopna vyjádřit svůj názor.
- (28) Otázka postupu a způsobu slyšení dospělé osoby by měla být ponechána na vnitrostátním právu, přičemž by měla být řádně respektována práva dospělých osob na přístupnost. Pokud je vyžadováno slyšení v přeshraničním kontextu, měly by orgány

členských států využít zvláštní nástroje mezinárodní justiční spolupráce, případně včetně nástrojů stanovených v nařízení (EU) 2020/1783¹².

- (29) S cílem zohlednit různé systémy řešení ochrany dospělých osob v členských státech by měly být ve všech členských státech přijímány veřejné listiny zaměřené na ochranu dospělých osob a jejich zájmů. Veřejná listina zaměřená na ochranu dospělé osoby nebo jejich zájmů, kterou vyhotovil orgán členského státu, může zejména zaznamenávat plné moci k zastupování udělené dospělou osobou na dobu, kdy tato dospělá osoba nebude schopna chránit své zájmy, nebo předběžné pokyny, které zaznamenávají přání a preference dospělé osoby nebo dávají přímé příkazy v některých záležitostech, včetně oblasti zdravotní a sociální oblasti nebo jmenování zástupce orgánem. Takové veřejné listiny by v jiném členském státě měly mít stejné nebo co nejvíce srovnatelné důkazní účinky jako v členském státě původu. Při určování důkazních nebo co nejvíce srovnatelných účinků konkrétní veřejné listiny v jiném členském státě je třeba vycházet z povahy a rozsahu důkazních účinků dané veřejné listiny v právu členského státu původu.
- (30) Pro usnadnění pohybu opatření a veřejných listin v Unii je nezbytné stanovit, aby k nim byla přiložena potvrzení, pokud mají být uznány, vykonány nebo případně přijaty v zahraničí. Postupy pro opravu, zrušení a napadení potvrzení používaných pro uznání a výkon opatření a pro přijímání veřejných listin by měly být ponechány na vnitrostátním právu. S ohledem na judikaturu Soudního dvora vykonávají orgány při vydávání potvrzení soudní funkce a vydávání je součástí kontinuity předchozího soudního řízení. Členské státy by proto měly v souvislosti s tímto vydáním poskytnout přiměřené a účinné opravné prostředky.
- (31) Ve všech členských státech by měly být určeny ústřední orgány. Ústřední orgány by měly být zejména nápomocny příslušným orgánům v přeshraničních řízeních a spolupracovat v obecných záležitostech i v konkrétních případech. V jednotlivých případech by se spolupráce neměla omezovat na konkrétní část soudního nebo správního řízení a měla by být zahájena a pokračovat, jestliže existuje přeshraniční prvek a potřeba spolupráce.
- (32) Aby se vyhnuly zbytečným zprostředkovatelům a urychlila se komunikace, měly by příslušné orgány mít možnost požádat o informace nebo pomoc přímo ústřední orgán dožádaného členského státu, ale také možnost případně zaslat svou žádost prostřednictvím ústředního orgánu svého členského státu.
- (33) Podle článku 19 Úmluvy o právech osob se zdravotním postižením mají mít osoby se zdravotním postižením možnost si zvolit, na rovnoprávném základě s ostatními, místo pobytu, kde a s kým budou žít, a nemají být nuceny žít ve specifickém prostředí. Z hlediska účelů tohoto nařízení mohou nastat situace, kdy orgány členského státu musí přijmout opatření týkající se místa pobytu nebo dočasného umístění dospělé osoby. Příkladem takových situací jsou případy, kdy orgány poskytují dospělé osobě pomoc při rozhodování o místě jejího bydliště nebo kdy dospělá osoba není schopna vyjádřit své názory a neudělila plnou moc k rozhodování o místě svého pobytu svému zástupci a je nutné přijetí do pečovatelského zařízení. Pokud má být takové umístění provedeno v jiném členském státě, měl by být před přijetím tohoto opatření proveden postup konzultace s cílem získat souhlas ústředního orgánu členského státu provedení. Žádost o souhlas podaná orgánem původu by měla obsahovat důvody navrhovaného opatření

¹² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1783 ze dne 25. listopadu 2020 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských a obchodních věcech (dokazování) (Úř. věst. L 405, 2.12.2020, s. 1).

a případně názory vyjádřené dotčenou dospělou osobou, s ohledem na článek 19 Úmluvy o právech osob se zdravotním postižením. Ústřední orgán členského státu provedení by měl mít možnost neprodleně rozhodnout, zda souhlas udělí, nebo neudělí. Nevyjádří-li se příslušný orgán do šesti týdnů, nemělo by to být chápáno jako souhlas a bez souhlasu by opatření nemělo být provedeno. Konzultace by se neměla uskutečnit, pokud se jedná o umístění u fyzické osoby, které nevyžaduje dohled žádného orgánu veřejné moci členského státu provádění.

- (34) V situacích, kdy má dospělá osoba podstatné vazby na jiný členský stát, než je stát, jehož orgány jsou podle tohoto nařízení příslušné, například na základě svého pravidelného pobytu nebo složitých finančních aktiv v tomto státě, může být vyžadováno jmenování zástupce v tomto jiném členském státě. V uvedených situacích může být k zajištění kontinuity ochrany dospělé osoby nezbytná geografická blízkost zástupce a dobrá znalost právních předpisů. V případech, kdy by měl být tento zástupce v jiném členském státě jmenován z příslušného orgánu, by mělo být možné požádat o jmenování takového zástupce orgány tohoto jiného členského státu, s nímž má dospělá osoba podstatné vazby, a mělo by být možné získat náhradu vzniklých výdajů.
- (35) Zástupci dospělých osob, které z důvodu postižení nebo nedostatečně vyvinutých schopností nedokáží chránit své zájmy, by měli mít možnost uplatnit své pravomoci k zastupování těchto dospělých osob a k ochraně jejich zájmů bez překážek v rámci Unie. Zástupci by proto měli být schopni snadno prokázat své postavení a pravomoci v jiném členském státě, například v členském státě, v němž se nachází nemovitý majetek nebo jiná aktiva dospělé osoby. Aby tak mohli učinit, mělo by být vytvořeno evropské potvrzení o zastupování (dále jen „potvrzení“). Toto potvrzení by mělo být jednotným potvrzením, které se bude vydávat pro použití v jiném členském státě. Aby byla dodržena zásada subsidiarity, nemělo by toto potvrzení nahradit vnitrostátní dokumenty, jež mohou pro podobné účely existovat v členských státech.
- (36) O potvrzení může požádat zástupce dospělé osoby na základě existujícího opatření nebo potvrzené plné moci k zastupování (dále jen „zdrojové opatření“ a „zdrojová potvrzená plná moc k zastupování“). Mělo by být tedy vydáváno pouze v situacích, kdy dospělá osoba není schopna účinně chránit své zájmy a zástupce je oprávněn tuto dospělou osobu aktivně zastupovat v jedné nebo více konkrétních záležitostech. potvrzení by mělo obsahovat informace o rozsahu pravomocí, které je zástupce oprávněn vykonávat jménem dospělé osoby, a případně o záležitostech, v nichž zástupce není oprávněn jednat nebo je oprávněn jednat za určitých podmínek.
- (37) Použití potvrzení by nemělo být povinné. To znamená, že zástupce dospělé osoby oprávněný k podání žádosti o potvrzení by neměl mít žádnou povinnost tak učinit, nýbrž by měl mít možnost využít ostatních nástrojů dostupných podle tohoto nařízení (opatření nebo veřejné listiny), pokud se bude dovolávat svých pravomocí v jiném členském státě. Osoby jednající vlastním jménem by neměly být povinny předkládat potvrzení, potvrzení by tudíž mělo být vydáváno pouze zástupcům, kteří musí prokázat své pravomoci jednat v zájmu podpory dospělé osoby nebo jejím jménem.
- (38) Aby se vydání potvrzení urychlilo a aby se zajistilo, že příslušný orgán vydávající potvrzení bude mít o daném případě dostatek informací, měl by být k vydání potvrzení příslušný orgán, který buď přijal opatření, nebo potvrdil plnou moc k zastupování, nebo jiný příslušný orgán, který má přístup k informacím o zdrojovém opatření nebo zdrojové plné moci k zastupování (dále jen „vydávající orgán“). Každý členský stát by měl určit své vydávající orgány a stanovit, zda mohou do postupu vydávání zapojit

další příslušné orgány. Členské státy by měly sdělit Komisi podstatné informace ohledně orgánů oprávněných vydávat potvrzení, aby tyto informace mohly být zpřístupněny veřejnosti.

- (39) Aby se zajistilo, že postup vydávání potvrzení bude v celé Unii jednotný, mělo by toto nařízení stanovit pravidla pro vydávání tohoto potvrzení. Vydávající orgán by měl potvrzení vydat na požádání a po ověření prvků, které mají být osvědčeny. Postup podání žádosti o potvrzení a vydání potvrzení by měl být zjednodušen tím, že orgán vydávající potvrzení bude mít přístup ke zdrojovému opatření nebo zdrojové potvrzené plné moci k zastupování a bude znát jejich trvající platnost a informace v nich obsažené. Pokud je to možné, měl by vydávající orgán před vydáním potvrzení nahlédnout do systému propojení registrů ochrany zavedeného tímto nařízením, aby ověřil, zda v jiném členském státě neexistuje protichůdné opatření nebo plná moc k zastupování. Pokud žadatel v žádosti o potvrzení uvede, že by potvrzení mělo sloužit k prokázání jeho pravomocí pro konkrétní účel nebo v konkrétním kontextu, měl by vydávající orgán do potvrzení zahrnout pokud možno dostatečně podrobné informace, které odrážejí tento účel nebo kontext. Originál potvrzení by měl zůstat u vydávajícího orgánu, který by měl žadateli vydat jednu nebo více ověřených kopií. Potvrzení by mělo být vydáno na povinném formuláři uvedeném v příloze tohoto nařízení. Aby se snížily náklady na překlad při předkládání potvrzení v jiném členském státě, měl by být formulář potvrzení uvedený v příloze tohoto nařízení k dispozici ve všech jazycích Unie.
- (40) Aby se zajistilo, že potvrzení a jeho ověřené kopie zůstanou aktuální a založené na platném zdrojovém opatření nebo zdrojové potvrzené plné moci k zastupování, měla by být platnost potvrzení a jeho ověřených kopií časově omezena. Po skončení platnosti potvrzení může vydávající orgán vydat nové potvrzení, jsou-li ověřeny všechny prvky pro vydání potvrzení. Účelem omezené platnosti je zajistit, aby vydávající orgán pravidelně ověřoval, že se právní situace dospělé osoby nezměnila, například na základě pozdějšího opatření týkajícího se dospělé osoby nebo zrušení plné moci k zastupování. Platnost potvrzení by měla být v zásadě omezena na jeden rok. Vydávající orgán však může v jednotlivých případech stanovit dobu platnosti potvrzení odlišně, zejména s ohledem na domněnku platnosti potvrzení a na účinky spojené s vydaným potvrzením, zejména na ochranu třetích osob, které se zástupcem jednají. Vydávající orgán by měl vzít v úvahu zejména povahu a očekávanou dobu trvání ochrany, platnost zdrojového opatření, veškerá opatření učiněná dospělou osobou ve zdrojové potvrzené plné moci k zastupování, jakož i cíl, aby potvrzení přesně odráželo právní situaci dospělé osoby po celou dobu platnosti potvrzení. Na základě těchto skutečností může vydávající orgán vydat potvrzení na kratší dobu než jeden rok, například pokud má zdrojové opatření trvat méně než jeden rok, nebo vydat potvrzení na dobu delší než jeden rok, například pokud má zdrojové opatření trvat několik let a pravděpodobnost změny okolností týkajících se dospělé osoby je minimální. Doba platnosti ověřených kopií potvrzení by měla odpovídat době platnosti potvrzení.
- (41) Potvrzení by ve všech členských státech mělo vyvolávat stejné účinky. Nemělo by být samo o sobě vykonatelným titulem, ale mělo by mít důkazní účinky, a mělo by se předpokládat, že pravdivě dokládá prvky obsažené v potvrzení, které byly stanoveny podle práva použitelného pro ochranu konkrétní dospělé osoby nebo podle jiného práva použitelného na konkrétní prvky. Tato domněnka pravdivosti je posílena skutečností, že před vydáním potvrzení by měl vydávající orgán ověřit, a to i prostřednictvím systému propojení, že zdrojové opatření nebo zdrojová potvrzená plná

moc k zastupování zůstávají v platnosti a nebyly nahrazeny pozdějším opatřením nebo potvrzenou plnou mocí k zastupování. Důkazní účinky potvrzení by se však neměly vztahovat na prvky, které toto nařízení neupravuje, jako je například otázka, zda dané dospělé osobě patřil určitý majetek.

- (42) Každé osobě, která jedná se zástupcem uvedeným v platném potvrzení jako osoba oprávněná zastupovat dospělou osobu v konkrétní věci, by měly být poskytnuty odpovídající záruky, pokud jednala v dobré víře a spoléhala se na pravdivost informací uvedených v potvrzení. Stejná záruka by měla být poskytnuta každé osobě, která na základě informací potvrzených v platném potvrzení umožní zástupci dospělé osoby přístup k nemovitému nebo jinému majetku dospělé osoby, provede platby zástupci nebo od něj koupí či přijme majetek, pokud je zástupce v platném potvrzení uveden jako osoba oprávněná jednat jménem dospělé osoby v těchto záležitostech. Tato ochrana by měla být zaručena v případě, že jsou předloženy dosud platné ověřené kopie potvrzení.
- (43) V zájmu zajištění přístupu ke spravedlnosti a zvýšení spolehlivosti potvrzení je nezbytné stanovit opravné prostředky proti rozhodnutím vydávajícího orgánu o vydání nebo odmítnutí vydání potvrzení nebo proti rozhodnutí o opravě, změně nebo zrušení potvrzení. Je-li potvrzení opraveno, pozměněno či zrušeno, měl by o tom vydávající orgán informovat osoby, jimž byly vydány ověřené kopie, s cílem zamezit neoprávněnému využití těchto kopií.
- (44) Aby byla zajištěna nepřetržitá ochrana dospělých osob v přeshraničních situacích v Unii, měly by mít příslušné orgány a ústřední orgány přístup k relevantním informacím o existenci opatření přijatých jinými orgány, včetně těch, která byla přijata v jiném členském státě. Kromě toho je pro zajištění práva na nezávislost a svobodu rozhodování zásadní, aby byla respektována vůle dospělé osoby vyjádřená formou plných mocí k zastupování, a to i v případech, kdy tyto plné moci k zastupování byly uděleny dospělou osobou v jiném členském státě nebo potvrzeny příslušnými orgány jiného členského státu. Aby se zlepšilo poskytování informací relevantním příslušným orgánům a ústředním orgánům a aby se zabránilo souběžným řízením nebo nezohlednění plné moci k zastupování, měly by být členské státy povinny zřídít a vést jeden nebo více registrů, do nichž se zaznamenají údaje týkající se ochrany dospělých osob. Do registrů ochrany by se měly zaznamenávat povinné údaje o opatřeních přijatých orgány daného státu a v případě, že jejich vnitrostátní právo stanoví potvrzení plné moci k zastupování příslušným orgánem, povinné údaje o těchto potvrzených plných mocích k zastupování. Aby byla zajištěna interoperabilita a dostupnost informací týkajících se ochrany dospělých osob v Unii, měly by členské státy, které před přijetím tohoto nařízení zřídily registry ochranných opatření, potvrzených plných mocí k zastupování nebo jiných druhů plných mocí k zastupování, které jsou zaregistrovány podle jejich vnitrostátního práva, zpřístupnit tytéž povinné údaje, jaké jsou k dispozici v těchto registrech.
- (45) Aby bylo zajištěno, že informace poskytované prostřednictvím systému propojení jsou relevantní, nemělo by být členským státům bráněno v tom, aby prostřednictvím systému propojení poskytovaly kromě povinných informací i další informace. Členské státy by měly mít zejména možnost zpřístupnit prostřednictvím systému propojení informace týkající se povahy opatření, jména zástupce nebo historických údajů o opatřeních a plných mocích k zastupování zapsané před použitím tohoto nařízení.
- (46) Aby se příslušným orgánům a ústředním orgánům s oprávněným zájmem v jiných členských státech usnadnil přístup k informacím zaznamenaným v registrech ochrany

nebo v registrech jiných plných mocí k zastupování, měly by být tyto registry opatření, potvrzených plných mocí k zastupování nebo jiných druhů plných mocí k zastupování vzájemně propojeny. Toto nařízení by mělo stanovit právní základ tohoto propojení.

- (47) Propojení registrů členských států je nezbytnou součástí mechanismu spolupráce pro ochranu práv dospělých osob v přeshraničních případech a zajištění právní jistoty v Unii. Členské státy by proto měly zajistit, aby informace uložené v jejich registrech byly aktuální. Orgány členského státu by při změně nebo ukončení opatření přijatého v jiném členském státě měly zajistit, aby byly orgánům tohoto jiného členského státu poskytnuty příslušné informace, zejména aby tento jiný členský stát mohl aktualizovat svůj registr (své registry) ochrany.
- (48) Měly by být zajištěny moderní a časově efektivní prostředky písemné komunikace mezi příslušnými orgány členských států a ústředními orgány. Pro řízení podle tohoto nařízení by písemná komunikace mezi příslušnými orgány členských států a ústředními orgány měla zpravidla probíhat elektronicky prostřednictvím zabezpečeného a spolehlivého decentralizovaného informačního systému. Decentralizovaný informační systém by se měl skládat z koncových systémů členských států a interoperabilních přístupových míst, jejichž prostřednictvím jsou tyto systémy vzájemně propojeny, včetně evropského elektronického přístupového místa. Přístupová místa decentralizovaného informačního systému by měla být založena na systému e-CODEX, který je zřízen nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/850¹³.
- (49) Zasilání prostřednictvím decentralizovaného informačního systému by mohlo být znemožněno z důvodu narušení systému nebo v případě, že povaha toho, co má být přenášeno, znemožňuje přenos digitálními prostředky, například předání fyzických nebo hmotných důkazů. Pokud se nepoužije decentralizovaný informační systém, měla by se komunikace uskutečnit nejvhodnějšími jinými prostředky. Zasilání takovými jinými prostředky by mimo jiné mělo být provedeno co možná nejrychleji a bezpečným způsobem jinými zabezpečenými elektronickými prostředky nebo poštovní službou.
- (50) K zajištění flexibility některých přeshraničních postupů na ochranu dospělých osob by mohly být vhodnější jiné komunikační prostředky. Komunikace prostřednictvím decentralizovaného informačního systému by proto neměla být povinná pro přímou komunikaci mezi orgány, zejména pokud orgány potřebují přímou osobní komunikaci. V takových případech lze použít méně formální komunikační prostředky, například elektronickou poštu. Vzhledem k tomu, že orgány nakládají s citlivými údaji, je třeba při výběru vhodných komunikačních prostředků vždy zohlednit zabezpečení a spolehlivost výměny informací.
- (51) Je nezbytné zajistit moderní způsob přístupu ke spravedlnosti, který umožní fyzickým a právnickým osobám a příslušným orgánům členských států komunikovat elektronicky prostřednictvím evropského elektronického přístupového místa zřízeného na portálu evropské e-justice nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) [.../...]¹⁴ [nařízení o digitalizaci].
- (52) Evropské elektronické přístupové místo by mělo umožnit elektronickou komunikaci fyzických a právnických osob s příslušnými orgány členského státu v rámci řízení o

¹³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/850 ze dne 30. května 2022 o počítačovém systému pro přeshraniční elektronickou výměnu údajů v oblasti justiční spolupráce v občanských a trestních věcech (systém e-CODEX) a o změně nařízení (EU) 2018/1726 (Úř. věst. L 150, 1.6.2022, s. 1).

¹⁴ Úř. věst. C [číslo], [X.X.XXXX], s. X.

rozhodnutí o uznání nebo neuznání opatření, o vydání potvrzení a o vydání, opravě, změně, zrušení, pozastavení evropského potvrzení o zastupování nebo o opravných prostředcích týkajících se tohoto potvrzení. Příslušné orgány členských států by měly s občany komunikovat prostřednictvím evropského elektronického přístupového místa, pouze pokud jednotlivec nebo soukromý subjekt předem udělil výslovný souhlas s použitím tohoto komunikačního prostředku.

- (53) Jakékoli zpracování osobních údajů podle tohoto nařízení by mělo probíhat v souladu s nařízením (EU) 2016/679¹⁵ a (EU) 2018/1725¹⁶ a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES¹⁷. Osobní údaje by měly být podle tohoto nařízení zpracovávány pouze pro konkrétní účely v něm stanovené, aniž by bylo dotčeno další zpracování pro účely archivace ve veřejném zájmu v souladu s čl. 5 odst. 1 písm. b) a článkem 89 nařízení (EU) 2016/679.
- (54) Osobními údaji, které mají být zpracovávány podle tohoto nařízení, by obecně měly být zejména údaje obsažené v dokumentech zpracovávaných příslušnými orgány členských států a ústředními orgány, které se týkají dospělých osob spadajících do oblasti působnosti tohoto nařízení a jejich zástupců. Tyto osobní údaje by měly souviset zejména s informacemi, které jsou potřebné k přijetí opatření týkajícího se dospělých osob v rámci oblasti působnosti tohoto nařízení a k zajištění jejich trvalé ochrany v přeshraničních situacích. Při uplatňování tohoto nařízení budou s těmito osobními údaji nakládat příslušné orgány členských států a ústřední orgány. Kromě toho může být nutné, aby Komise zpracovávala osobní údaje pro účely vývoje a údržby digitálních komunikačních prostředků. Toto nařízení by nemělo omezovat dobu uchovávání informací a osobních údajů zpracovávaných příslušnými orgány členských států a ústředními orgány, neboť ochranu dospělých osob je často třeba zajistit dlouhodobě a opatření a veřejné listiny zůstávají relevantní po delší dobu.
- (55) Vedle výše popsaného zpracování údajů by měly být osobní údaje podle tohoto nařízení zpracovávány také pro účely vytvoření systému propojení registrů ochrany a jiných registrů plných mocí k zastupování a pro zajištění údržby a řádného fungování tohoto systému. Toto dodatečné zpracování je odůvodněno potřebou, aby příslušné orgány členských států a ústřední orgány s oprávněným zájmem měly přístup k informacím o tom, zda je konkrétní dospělá osoba chráněna v jiném členském státě, aby tak byla zajištěna trvalá ochrana této dospělé osoby v přeshraničních situacích a zvýšila se právní jistota a předvídatelnost. Členské státy by měly být odpovědné za technickou správu, údržbu a bezpečnost svých registrů a za správnost a spolehlivost údajů v nich obsažených, pokud to stanoví jejich vnitrostátní právní předpisy. Údaje týkající se subjektů údajů by měly být primárně uchovávány v registrech vedených členskými státy. Kromě toho může být nutné, aby Komise zpracovávala údaje pro účely vývoje a údržby systému propojení a dočasně uchovávala údaje, k nimž se přistupuje prostřednictvím systému propojení.

---

¹⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

¹⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

¹⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37).

- (56) Příslušné orgány členských států a ústřední orgány by měly zpracovávat osobní údaje v souladu s platnými právními předpisy v oblasti ochrany údajů, zejména s nařízením (EU) 2016/679. Toto nařízení by mělo stanovit právní základ pro zpracování osobních údajů příslušnými orgány členských států a ústředními orgány podle čl. 6 odst. 1 a 3 nařízení (EU) 2016/679. Toto nařízení by mělo rovněž stanovit právní základ pro zpracování osobních údajů Komisí podle čl. 5 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2018/1725.
- (57) Navíc mohou údaje týkající se dospělých osob zpracovávané podle tohoto nařízení zahrnovat i osobní údaje týkající se zdravotního stavu těchto dospělých osob. Tyto osobní údaje týkající se zdravotního stavu mohou být buď výslovně uvedeny v dokumentech zpracovávaných podle tohoto nařízení, nebo mohou být nepřímo odvozeny ze skutečnosti, že dospělá osoba z důvodu postižení nebo nedostatečně vyvinutých schopností nedokáže chránit své zájmy. Podle článku 9 nařízení (EU) 2016/679 by se s osobními údaji o zdravotním stavu mělo zacházet jako se zvláštní kategorií osobních údajů. Toto nařízení by mělo stanovit podmínky a záruky pro zpracování těchto zvláštních kategorií osobních údajů příslušnými orgány členských států a ústředními orgány v souladu s čl. 9 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679. Údaje budou orgány členských států zpracovávat v rámci své soudní pravomoci v souladu s písmenem f) uvedeného článku nebo bude zpracování v souladu s písmenem g) uvedeného článku nezbytné z důvodů významného veřejného zájmu na základě tohoto nařízení, jehož cílem je posílit ochranu základních práv a svobod a dalších práv dospělých osob v přeshraničních situacích, zvýšit účinnost a rychlost soudních a správních řízení týkajících se ochrany dospělých osob a posílit právní jistotu a předvídatelnost v přeshraničních vztazích. Obdobně by toto nařízení mělo stanovit podmínky a záruky pro zpracování těchto zvláštních kategorií osobních údajů Komisí v souladu s čl. 10 odst. 2 nařízení (EU) 2018/1725. Toto zpracování údajů bude nezbytné pro určení, výkon nebo obhajobu právních nároků v souladu s písmenem f) uvedeného článku nebo bude zpracování nezbytné z důvodů významného veřejného zájmu na základě tohoto nařízení v souladu s písmenem g) uvedeného článku.
- (58) Pro takové zpracování zvláštních kategorií osobních údajů by měla existovat vhodná ochranná opatření a tyto údaje by měly být zpracovávány podle tohoto nařízení pouze tehdy, je-li to nezbytné a přiměřené pro účely zpracování stanovené podle tohoto nařízení. Například při vytváření systému propojení by mělo být zavedeno několik záruk. Údaje zpracovávané prostřednictvím systému propojení by měly být omezeny na to, co je nezbytné pro přístup k informacím o opatřeních a plných mocích k zastupování týkajících se konkrétní dospělé osoby. Údaje zpracovávané prostřednictvím systému propojení by tedy měly být omezeny na osobní údaje obsažené v povinných informacích definovaných v tomto nařízení, pokud členské státy neumožní prostřednictvím systému propojení přístup k dalším údajům, jako jsou registrované plné moci k zastupování nebo jméno zástupce a rozsah zastupování. Systém propojení by neměl uchovávat žádné osobní údaje s výjimkou dočasného uložení potřebného k zajištění přístupu k těmto údajům. Přístup k údajům prostřednictvím systému propojení by neměl být veřejný. Přístup do systému propojení by měly mít pouze příslušné orgány a ústřední orgány, které mají podle svých vnitrostátních právních předpisů povolen přístup do vnitrostátních registrů, pokud mají na přístupu k daným údajům rovněž oprávněný zájem. Prováděcí akty by měly stanovit další záruky ochrany údajů týkající se digitální komunikace a propojení registrů.

- (59) V souladu s článkem 42 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725¹⁸ byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který vydal stanovisko dne [datum]¹⁹.
- (60) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení v souvislosti se zřízením decentralizovaného informačního systému a decentralizovaného systému propojení podle tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011²⁰.
- (61) Formuláře a informace poskytované veřejnosti a komunikace mezi příslušnými orgány a fyzickými osobami podle tohoto nařízení by měly být přístupné v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/882²¹. Požadavek na přístupnost by měl být posuzován a prováděn s ohledem na povahu a právní účinky dané informace nebo sdělení. Konkrétně potvrzení a evropské potvrzení o zastupování by měly přesně a podrobně odrážet obsah přijatého opatření nebo udělené plné moci k zastupování a neměly by být zjednodušovány.
- (62) Za účelem zajištění aktuálnosti potvrzení stanovených v [článcích 15 a 17](#) a evropského potvrzení o zastupování stanoveného v kapitole [VII](#) tohoto nařízení by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o změny příloh I až X tohoto nařízení. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů²². Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (63) V souladu se zásadou vzájemné důvěry a s cílem usnadnit přeshraniční postupy by měly být zjednodušeny správní formality týkající se pohybu veřejných listin v záležitostech souvisejících s ochranou dospělých osob. Veřejné listiny předkládané pro účely tohoto nařízení by proto měly být osvobozeny od legalizace nebo obdobných formálních požadavků, jako je apostila. Tato výjimka by se měla vztahovat na veřejné listiny, které jsou vydávány orgánem veřejné moci členského státu a předkládány orgánům veřejné moci jiného členského státu. Tato výjimka by se měla použít zejména v rámci soudních řízení s přeshraničním prvkem nebo řízení zavedených tímto nařízením a měla by se vztahovat na veřejné listiny, které se přímo týkají ochrany dospělých osob, a na další podpůrné dokumenty.

---

¹⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

¹⁹ Úř. věst. C [číslo], [X.X.XXXX], s. X.

²⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

²¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/882 ze dne 17. dubna 2019 o požadavcích na přístupnost u výrobků a služeb (Úř. věst. L 151, 7.6.2019, s. 70).

²² Interinstitucionální dohoda mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí o zdokonalení tvorby právních předpisů (Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1).

- (64) Ve vztazích mezi členskými státy by toto nařízení mělo mít přednost před Úmluvou Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000. Aby však bylo zajištěno, že se Úmluva Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000 použije ve vztahu ke třetím zemím, které jsou smluvními stranami této úmluvy a na které se toto nařízení nepoužije, nemělo by se toto nařízení použít za určitých zvláštních okolností, kdy má dospělá osoba obvyklé bydliště v Unii a kdy přeshraniční prvek daného případu zahrnuje takovou třetí zemi. Kromě toho by se spolupráce mezi příslušnými orgány a ústředními orgány členského státu a orgány smluvní strany Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000 měla řídit příslušnými ustanoveními úmluvy.
- (65) Toto nařízení by se nemělo vztahovat na děti mladší 18 let, a to ani v případech, kdy nabyly způsobilosti k právním úkonům před dosažením tohoto věku. To by mělo zabránit překrývání s oblastí působnosti nařízení Rady (EU) 2019/1111²³ a Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o pravomoci orgánů, použitelném právu, uznávání, výkonu a spolupráci ve věcech rodičovské zodpovědnosti a opatření k ochraně dětí ze dne 19. října 1996²⁴. Mělo by se tak rovněž zabránit situaci, kdy by se na některé osoby nevztahovalo ani toto nařízení, ani uvedené dva nástroje.
- (66) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (67) [V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Irsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.] NEBO
- (68) [V souladu s článkem 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, oznámilo Irsko [dopisem ze dne ...] své přání účastnit se přijímání a používání tohoto nařízení.]
- (69) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž posílení ochrany práv dospělých osob v přeshraničních situacích v Unii, zvýšení účinnosti a rychlosti přeshraničních řízení týkajících se ochrany dospělých osob a zvýšení právní jistoty a předvídatelnosti v těchto situacích, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu přímé použitelnosti a závaznosti tohoto nařízení, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

²³ Nařízení Rady (EU) 2019/1111 ze dne 25. června 2019 o příslušnosti, uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské odpovědnosti a o mezinárodních únosech dětí (Úř. věst. L 178, 2.7.2019, s. 1).

²⁴ Úř. věst. L 151, 11.6.2008, s. 39.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Kapitola I **OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE**

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví pravidla, která:

- a) určují členský stát, jehož orgány mají pravomoc přijímat opatření na ochranu dospělé osoby nebo jejího majetku;
- b) určují, jakého práva mají tyto orgány při výkonu své pravomoci používat;
- c) stanoví právo použitelné pro právní zastoupení dospělé osoby;
- d) zajišťují uznávání a výkon těchto opatření ve všech členských státech;
- e) zajišťují přijímání veřejných listin ve všech členských státech;
- f) zajišťují spolupráci mezi příslušnými orgány a ústředními orgány členských států za účelem dosažení cílů tohoto nařízení;
- g) digitalizují komunikaci mezi příslušnými orgány a ústředními orgány a zajišťují digitální prostředky komunikace mezi fyzickými a právníckými osobami a příslušnými orgány;
- h) zavádějí evropské potvrzení o zastupování;
- i) stanoví systém propojení registrů ochrany členských států.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se v občanských věcech vztahuje na ochranu dospělých osob v přeshraničních situacích, které z důvodu postižení nebo nedostatečně vyvinutých schopností nedokáží chránit své zájmy.
2. Toto nařízení se rovněž vztahuje na opatření týkající se dospělé osoby, jež v době, kdy byla taková opatření přijata, ještě nedosáhla věku 18 let.
3. Záležitosti uvedené v odstavci [1](#) mohou zahrnovat zejména:
  - a) rozhodnutí o zbavení způsobilosti k právním úkonům nebo o omezení způsobilosti k právním úkonům dospělé osoby, zavedení ochranného režimu;
  - b) umístění dospělé osoby pod ochranu soudního nebo správního orgánu;
  - c) opatrovnictví, poručnictví a obdobné instituty;
  - d) jmenování a funkce osoby nebo orgánu majících na starosti dospělou osobu nebo její majetek, zastupujících dospělou osobu nebo poskytujících takové dospělé osobě pomoc;
  - e) rozhodnutí o umístění dospělé osoby do zařízení nebo jiného místa, kde je možno zajistit ochranu dospělé osoby;
  - f) správu a ochranu majetku dospělé osoby nebo dispozici s ním;

- g) oprávnění ke konkrétnímu zásahu na ochranu dospělé osoby nebo jejího majetku.
4. Toto nařízení se nevztahuje na:
- a) výživné;
  - b) uzavření, prohlášení za neplatné a rozvod manželství nebo obdobného svazku, rovněž se nevztahuje na soudní rozluku;
  - c) majetkové režimy vztahující se k manželství či obdobným svazkům;
  - d) svěření nebo dědictví;
  - e) sociální zabezpečení;
  - f) veřejná opatření všeobecné povahy v záležitostech týkajících se zdravotnictví;
  - g) opatření přijímaná vůči určité osobě v důsledku trestných činů spáchaných touto osobou;
  - h) rozhodnutí o právu na azyl a imigraci;
  - i) opatření související výlučně s veřejnou bezpečností.
5. Vynětí podle odstavce 4 se nevztahuje na určení osoby, která je oprávněna jednat v těchto věcech jako právní zástupce dospělé osoby.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „dospělou osobou“ osoba, jež dosáhla 18 let věku;
- 2) „opatřením“ jakékoli opatření orgánu členského státu, ať už je nazýváno jakkoli, zaměřené na ochranu dospělé osoby;
- 3) „plnou mocí k zastupování“ pravomoc udělená dospělou osobou na základě dohody nebo jednostranného úkonu, jež má být vykonávána, pokud tato dospělá osoba nebude schopna chránit své zájmy;
- 4) „členským státem původu“ členský stát, v němž bylo opatření přijato nebo v němž byla veřejná listina formálně vyhotovena;
- 5) „veřejnou listinou“ dokument ve věci ochrany dospělé osoby, který byl formálně vyhotoven nebo zaregistrován jako veřejná listina v některém členském státě a jehož pravost:
  - a) souvisí s podpisem a obsahem listiny; a
  - b) byla konstatována orgánem veřejné moci nebo jiným orgánem, který byl k tomuto účelu zmocněn členským státem původu;
- 6) „orgánem“ jakýkoli soudní nebo správní orgán členského státu, který má pravomoc přijímat opatření zaměřená na ochranu dospělé osoby nebo jejího majetku;
- 7) „orgánem původu“ orgán, který přijal opatření nebo formálně vyhotovil veřejnou listinu;

- 8) „potvrzenou plnou mocí k zastupování“ plná moc k zastupování, u níž příslušný orgán potvrdil, že zástupce, kterému byla tato plná moc udělena, ji může vykonávat;
- 9) „příslušným orgánem“ orgán veřejné moci členského státu odpovědný ve věcech ochrany dospělých osob;
- 10) „systémem propojení“ systém propojení registrů ochrany a registrů jiných plných mocí k zastupování;
- 11) „decentralizovaným informačním systémem“ síť informačních systémů a interoperabilních přístupových bodů, které fungují v rámci individuální odpovědnosti a řízení každého členského státu, a evropské elektronické přístupové místo, jež umožňuje bezpečnou a spolehlivou přeshraniční výměnu informací;
- 12) „registrem ochrany“ registr, v němž jsou zaregistrována opatření zaměřená na ochranu dospělé osoby nebo potvrzené plné moci k zastupování;
- 13) „evropským elektronickým přístupovým místem“ interoperabilní přístupové místo ve smyslu čl. 2 bodu 5 nařízení [...] [nařízení o digitalizaci].

Článek 4

Odkazy na Úmluvu Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000

Odkazuje-li se v tomto nařízení na Úmluvu Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob ze dne 13. ledna 2000 (dále jen „Úmluva Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000“), která je připojena k tomuto nařízení, použije se úmluva obdobně.

Kapitola II PŘÍSLUŠNOST

Článek 5

Obecná příslušnost

S výhradou článku [6](#) tohoto nařízení se příslušnost určuje v souladu s kapitolou II Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000.

Článek 6

Volba příslušnosti

1. Bez ohledu na článek [5](#) jsou orgány jiného členského státu, než je členský stát, v němž má dospělá osoba obvyklé bydliště, příslušné, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:
  - a) dospělá osoba si zvolila orgány tohoto členského státu, když byla ještě schopna chránit své zájmy;
  - b) výkon příslušnosti je v nejlepším zájmu dospělé osoby;

- c) orgány členského státu, které jsou příslušné podle článků 5 až 8 Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000, nevykonávají svou pravomoc.
2. Při výkonu své příslušnosti podle odstavce [1](#) vyrozumí orgány členského státu na formuláři uvedeném v **příloze IV** ústřední orgán členského státu obvyklého bydliště dospělé osoby určený podle článku [18](#).
3. Volba příslušnosti podle odstavce [1](#) musí být vyjádřena písemně, datována a podepsána dospělou osobou. Písemné formě jsou rovnocenná veškerá sdělení elektronickými prostředky, která umožňují trvalý záznam volby.
4. Má se za to, že odkazy na článek 5 Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000 obsažené v čl. 7 odst. 1, 2 a 3, v článcích 9 a 10 a v čl. 11 odst. 1 a 2 úmluvy zahrnují i odkaz na tento článek. Informace stanovené v čl. 10 odst. 4 úmluvy se případně poskytnou rovněž orgánu, který vykonává svou příslušnost podle odstavce 1.

Článek 7

Nevýlučná příslušnost

Pravomoc svěřená orgánům, které si zvolila dospělá osoba podle článku [6](#) tohoto nařízení, není výlučná, a zejména nebrání orgánům příslušným podle článků 5 a 6 Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000 vykonávat svou příslušnost, pokud orgány zvolené dospělou osobou svou příslušnost nevykonávají nebo se jí vzdaly.

Kapitola III POUŽITELNÉ PRÁVO

Článek 8

Určení použitelného práva

Použitelné právo pro přeshraniční ochranu dospělých osob se stanoví v souladu s kapitolou III Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000.

Kapitola IV UZNÁVÁNÍ A VÝKON OPATŘENÍ

ODDÍL 1 UZNÁVÁNÍ OPATŘENÍ

Článek 9

Uznávání opatření

1. Opatření přijaté orgány jednoho členského státu je v ostatních členských státech uznáno, aniž by se vyžadovalo zvláštní řízení.

2. Zainteresoovaná osoba včetně dospělé osoby, které se opatření týká, může požadovat na orgánech členského státu, aby rozhodly o uznání nebo neuznání opatření přijatého v jiném členském státě.
3. Závisí-li výsledek řízení u orgánu některého členského státu na rozhodnutí o předběžné otázce týkající se odmítnutí nebo neodmítnutí uznání, je tento orgán příslušný v této věci.

Článek 10

Důvody pro odmítnutí uznání

Uznání opatření přijatého v jiném členském státě může být odmítnuto v těchto případech:

- a) jestliže opatření bylo přijato, s výjimkou naléhavého případu, v soudním nebo správním řízení, aniž by dospělá osoba dostala příležitost být slyšena;
- b) jestliže toto uznání je zjevně v rozporu s veřejným pořádkem členského státu, v němž se o uznání žádá;
- c) jestliže opatření je neslučitelné s pozdějším opatřením přijatým ve třetí zemi, která by jinak měla pravomoc podle článku [5](#) nebo článku [6](#), pokud toto pozdější opatření splňuje požadavky pro uznání v dožádaném členském státě;
- d) jestliže nebyl dodržen postup podle článku [14](#).

ODDÍL 2

VYKONATELNOST A VÝKON OPATŘENÍ

Článek 11

Vykonatelnost (zrušení doložky vykonatelnosti)

Opatření přijaté orgány členského státu, které je v tomto státě vykonatelné, je vykonatelné v jiném členském státě, aniž by bylo třeba prohlášení jeho vykonatelnosti.

Článek 12

Výkon

1. S výhradou oddílu [3](#) se řízení o výkonu opatření přijatých v jiném členském státě řídí právem členského státu výkonu. Opatření přijaté v členském státě, které je vykonatelné v dožádaném členském státě, se v tomto členském státě vykoná za stejných podmínek jako opatření přijaté v dožádaném členském státě.
2. Bez ohledu na odstavec [1](#) se důvody pro odepření nebo odložení výkonu podle práva dožádaného členského státu uplatní pouze tehdy, nejsou-li neslučitelné s důvody uvedenými v článku [10](#).

ODDÍL 3

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 13

Zákaz přezkoumání ve věci samé

Opatření přijaté orgány členského státu nesmí být v žádném případě přezkoumáváno ve věci samé.

Článek 14

Řízení

1. Osoba, která žádá o uznání nebo napadá uznání, žádá o výkon nebo napadá výkon nebo se dovolává opatření přijatého v členském státě před orgány jiného členského státu, předloží:
  - a) kopii opatření, která splňuje podmínky nezbytné pro uznání jeho pravosti;
  - b) potvrzení vydané podle článku [15](#).
2. Orgán, u něhož se strana dovolává opatření přijatého v jiném členském státě nebo u něhož je žádáno o uznání nebo výkon opatření přijatého v jiném členském státě nebo u něhož je takové opatření napadeno, může v případě potřeby požadovat, aby žadatel předložil překlad nebo přepis obsahu potvrzení uvedeného v odst. 1 [písm. b\)](#).

Článek 15

Potvrzení

Orgán původu vydá na žádost kterékoli zainteresované osoby potvrzení na formuláři uvedeném v **příloze I**, které odráží obsah opatření.

Kapitola V VEŘEJNÉ LISTINY

Článek 16

Přijímání veřejných listin

1. Veřejná listina vyhotovená v jednom členském státě má v jiném členském státě stejné důkazní účinky jako ve státě původu, popřípadě účinky co nejvíce srovnatelné, není-li to zjevně v rozporu s veřejným pořádkem dotčeného členského státu.
2. Předložená veřejná listina musí splňovat podmínky nezbytné pro uznání její pravosti v členském státě původu.

Článek 17

Potvrzení

Osoba, která hodlá veřejnou listinu použít v jiném členském státě, může požádat příslušný orgán, který veřejnou listinu v členském státě původu formálně vyhotovil nebo zaregistroval, o vyplnění formuláře uvedeného v **příloze II** popisujícího důkazní účinky této veřejné listiny v členském státě původu.

Kapitola VI SPOLUPRÁCE

ODDÍL 1 ÚSTŘEDNÍ ORGÁNY

Článek 18

Určení ústředního orgánu

1. Každý členský stát určí jeden nebo více ústředních orgánů, které budou nápomocny při používání tohoto nařízení, a stanoví místní a věcnou příslušnost každého orgánu.
2. V případě, že členský stát určil více než jeden ústřední orgán, zasílají se sdělení přímo danému příslušnému ústřednímu orgánu. Pokud se sdělení zašle nepřislušnému ústřednímu orgánu, postoupí je tento orgán příslušnému ústřednímu orgánu a informuje o tom odesílatele.
3. Členské státy zajistí ústředním orgánům dostatečné a vhodné prostředky, pokud jde o zaměstnance, zdroje a moderní komunikační prostředky, které jim umožní odpovídajícím způsobem plnit své úkoly podle tohoto nařízení.

Článek 19

Úkoly ústředních orgánů

1. Ústřední orgány vzájemně spolupracují a zajišťují spolupráci mezi příslušnými orgány ve svých členských státech při používání tohoto nařízení.
2. Ústřední orgány sdělují informace o vnitrostátních právních předpisech, řízeních a službách v záležitostech ochrany dospělých osob a přijímají opatření, jež považují za vhodná pro zlepšení uplatňování tohoto nařízení.
3. Ústřední orgány veškerými prostředky usnadňují vzájemný styk mezi příslušnými orgány.

Článek 20

Stanovení místa pobytu dospělé osoby nebo osoby, která by mohla poskytnout podporu

Ústřední orgán členského státu buď přímo, nebo prostřednictvím příslušných orgánů poskytne na žádost orgánu jiného členského státu pomoc při zjišťování pobytu:

- a) dospělé osoby, která se na území tohoto členského státu zřejmě nachází a potřebuje ochranu na území dožádaného členského státu;
- b) osoby, která by podle informací podaných touto dospělou osobou nebo jiným příslušným orgánem mohla poskytnout této dospělé osobě podporu, pokud se tato osoba zřejmě nachází na území dožádaného členského státu.

Článek 21

Umístění

1. Jestliže orgán členského státu uvažuje o umístění dospělé osoby v jiném členském státě v zařízení nebo v jiné instituci, kde je možno poskytnout ochranu, musí nejprve získat souhlas ústředního orgánu tohoto jiného členského státu. Za tím účelem zašle ústřednímu orgánu dožádaného členského státu na formuláři uvedeném v **příloze VI** zprávu o dospělé osobě spolu s důvody pro navrhované opatření.
2. Odstavec 1 se nepoužije, pokud se uvažuje o umístění u soukromé osoby.
3. Kromě případů, kdy to znemožňují výjimečné okolnosti, se rozhodnutí, kterým se uděluje nebo odmítá souhlas, předá dožadujícímu orgánu do šesti týdnů od přijetí žádosti.
4. Ustanovení odstavců [1](#), [2](#) a [3](#) nebrání ústředním orgánům ani příslušným orgánům, aby uzavíraly či zachovávaly stávající dohody nebo ujednání s ústředními orgány

nebo příslušnými orgány jednoho nebo více jiných členských států, jimiž se usnadňuje postup konzultace pro získání souhlasu v rámci jejich vzájemných vztahů.

Článek 22

Určení zástupce v zahraničí

1. Pokud orgán členského státu zamýšlí určit příslušný orgán v jiném členském státě jako zástupce dospělé osoby pro poskytování podpory za účelem provádění opatření, předá svou žádost ústřednímu orgánu dožádaného státu na **formuláři uvedeném v příloze VII**.
2. Pokud to dožádaný ústřední orgán požaduje, musí dožadující orgán zajistit, že budou bez prodlení:
  - a) uhrazeny odměny pro zástupce a
  - b) nahrazeny náklady vzniklé prováděním opatření v tomto jiném členském státě.
3. Dožádaný ústřední orgán může před vyřízením žádosti požádat dožadující orgán o přiměřenou záruku nebo zálohu na požadované náklady.
4. Povinnost stran uhradit odměny či nahradit náklady podle odstavce [2](#) nebo složit záruku či zálohu podle odstavce [3](#) se řídí právem členského státu dožadujícího orgánu.

Článek 23

Schůze ústředních orgánů

1. Pro usnadnění používání tohoto nařízení se ústřední orgány pravidelně scházejí.
2. Tyto schůze ústředních orgánů svolává zejména Komise v rámci Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci v souladu s rozhodnutím Rady 2001/470/ES²⁵.

ODDÍL 2 PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY

Článek 24

Provádění opatření

Příslušné orgány členského státu mohou žádat příslušné orgány jiného členského státu o pomoc při provádění opatření.

Článek 25

Výměna informací mezi orgány

1. Pokud se zvažuje opatření, mohou orgány členského státu, jestliže to vyžaduje situace dospělé osoby, požádat kterýkoliv orgán v jiném členském státě, který má k dispozici informace relevantní pro ochranu této dospělé osoby, aby tyto informace sdělil.

---

²⁵ Rozhodnutí Rady 2001/470/ES ze dne 28. května 2001 o vytvoření Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci (Úř. věst. L 174, 27.6.2001, s. 25).

2. Dožádání uvedené v odstavci [1](#) se předává přímo nebo prostřednictvím ústředního orgánu dožádaného členského státu.

Článek 26

Vážné nebezpečí

1. V případě, že je dospělá osoba vystavena vážnému nebezpečí, jsou-li příslušné orgány členského státu, v němž byla přijata opatření na ochranu dospělé osoby nebo v němž se o takových opatřeních uvažuje, informovány, že dospělá osoba změnila bydliště anebo že se tato dospělá osoba nachází v jiném členském státě, musí informovat orgány tohoto jiného členského státu o vzniklém nebezpečí a o přijatých nebo zvažovaných opatřeních.
2. Informace uvedené v odstavci [1](#) se předávají přímo nebo prostřednictvím ústředního orgánu dožádaného členského státu.

Článek 27

Přímá komunikace a spolupráce mezi orgány

1. Pro účely tohoto nařízení mohou orgány členských států přímo spolupracovat a komunikovat nebo navzájem požadovat informace pod podmínkou, že tato komunikace respektuje procesní práva stran řízení a pravidla pro důvěrnost informací.
2. Spolupráci podle odstavce [1](#) lze provádět všemi prostředky, které orgán považuje za vhodné. Může se týkat zejména komunikace pro účely:
  - a) článku [5](#);
  - b) této kapitoly.
3. Pro účely komunikace podle článku 8 Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000 mohou orgány členských států použít formulář uvedený v příloze VIII tohoto nařízení.
4. Pro účely informování orgánů jiného členského státu podle článků 7, 10 a 11 Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000 mohou orgány členských států použít formulář uvedený v příloze IX tohoto nařízení.

ODDÍL 3

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 28

Mediace a alternativní řešení sporů

Ústřední orgány a příslušné orgány členských států podporují buď přímo, nebo prostřednictvím jiných orgánů, použití mediace nebo jiných prostředků alternativního řešení sporů pro dosažení smírných řešení na ochranu dospělé osoby nebo jejího majetku v situacích, na které se vztahuje toto nařízení.

Článek 29

Nezveřejňování informací

Ústřední orgány a příslušné orgány členských států nezveřejní ani nepotvrdí informace shromážděné nebo předané pro účely tohoto nařízení, jestliže shledají, že by to mohlo:

- a) ohrozit zdraví, bezpečnost nebo osobní svobodu dospělé osoby nebo jiné osoby;
- b) ohrozit majetek dospělé osoby.

Článek 30

Náklady ústředních orgánů a příslušných orgánů

1. Pomoc poskytovaná ústředními orgány a příslušnými orgány podle tohoto nařízení je bezplatná.
2. Aniž je dotčen čl. 37 [odst. 2](#), nese každý ústřední orgán a každý příslušný orgán vlastní náklady vzniklé při uplatňování tohoto nařízení.

Článek 31

Jazyky

1. Žádosti nebo návrhy podané podle této kapitoly se vyplňují v úředním jazyce dožádaného členského státu, nebo je-li v daném členském státě více úředních jazyků, v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků místa, kde se nachází dotýčný ústřední orgán nebo příslušný orgán, nebo v jiném úředním jazyce Unie, který dožádaný členský stát označí za jazyk, který je pro něj přijatelný, ledaže ústřední orgán nebo příslušný orgán tohoto členského státu od překladu upustí.
2. Dokumenty přiložené k formuláři žádosti nebo návrhu se nepřekládají do jazyka určeného podle odstavce [1](#), ledaže je překlad nezbytný k poskytnutí požadované pomoci.

Článek 32

Formuláře

Příslušné orgány a ústřední orgány mohou k zaslání a potvrzení přijetí žádosti podané podle této kapitoly použít formuláře uvedené v přílohách V a X tohoto nařízení.

Článek 33

Právní pomoc

Navrhovatel, jemuž se v členském státě původu dostává výhod úplné nebo částečné právní pomoci nebo který je osvobozen od náhrady nákladů řízení nebo od poplatků, má nárok na nejvýhodnější právní pomoc nebo nejrozsáhlejší osvobození od náhrady nákladů řízení nebo od poplatků podle práva dožádaného členského státu:

- a) v řízení o uznání nebo výkonu opatření;
- b) při doručování soudních nebo mimosoudních písemností v jiném členském státě;
- c) v řízeních zahájených podle této kapitoly.

Kapitola VII EVROPSKÉ POTVRZENÍ O ZASTUPOVÁNÍ

Článek 34

Vytvoření evropského potvrzení o zastupování

1. Tímto nařízením se zavádí evropské potvrzení o zastupování (dále jen „potvrzení“), které se vydává za účelem použití v jiném členském státě a vyvolává účinky uvedené v článku 40.
2. Použití potvrzení není povinné.
3. Potvrzení nenahrazuje vnitrostátní dokumenty používané v členských státech k obdobným účelům. Potvrzení, které již bylo vydáno za účelem použití v jiném členském státě, nicméně vyvolává účinky uvedené v článku 40 i v členském státě, jehož příslušné orgány je vydaly v souladu s touto kapitolou.

Článek 35

Účel potvrzení

1. Potvrzení se vydává pro použití zástupci, kteří v jiném členském státě musí využít své pravomoci k zastupování dospělých osob, které z důvodu postižení nebo nedostatečně vyvinutých schopností nedokáží chránit své zájmy.
2. Potvrzení lze použít k prokázání toho, že zástupce je na základě opatření nebo potvrzené plné moci oprávněn zastupovat dospělou osobu, a to zejména v jedné nebo více z těchto záležitostí:
  - a) kontrola, správa nemovitého nebo jiného majetku dospělé osoby a nakládání s ním;
  - b) nabytí nemovitosti nebo jiného majetku jménem dospělé osoby nebo v jejím zastoupení;
  - c) plnění smlouvy uzavřené dospělou osobou;
  - d) provozování živnosti nebo podnikání jménem dospělé osoby;
  - e) plnění povinností a právních závazků dospělé osoby;
  - f) vedení soudního řízení jménem dospělé osoby nebo v jejím zastoupení;
  - g) lékařská rozhodnutí, včetně udělení a odmítnutí souhlasu s provedením léčby;
  - h) rozhodnutí o osobních životních podmínkách a bydlišti dospělé osoby.

Článek 36

Pravomoc vydat potvrzení

1. Potvrzení se vydává v členském státě, ve kterém bylo přijato opatření nebo potvrzena plná moc k zastupování týkající se dospělé osoby.
2. Vydávajícím orgánem členského státu podle odstavce 1 je:
  - a) příslušný orgán, který přijal opatření nebo potvrdil plnou moc k zastupování týkající se dospělé osoby;

- b) jiný příslušný orgán určený členským státem, který má přístup k informacím týkajícím se přijatého opatření nebo potvrzené plné moci k zastupování.

Článek 37

Žádost o potvrzení

1. Potvrzení se vydává na žádost zástupce, který je na základě přijatého opatření nebo plné moci potvrzené v členském státě oprávněn zastupovat dospělou osobu (dále jen: „žadatel“).
2. Členské státy zajistí, aby případný poplatek za získání potvrzení nepřesáhl náklady na vyhotovení potvrzení.

Článek 38

Vydání potvrzení

1. Po obdržení žádosti o potvrzení vydávající orgán ověří, že:
  - a) žadatel je oprávněn požádat o potvrzení v souladu s pravomocemi svěřenými žadateli přijatým opatřením nebo plnou mocí k zastupování potvrzenými v členském státě vydávajícího orgánu (dále jen „zdrojové opatření“ nebo „zdrojová plná moc k zastupování“);
  - b) prvky, které mají být osvědčeny, jsou v souladu se zdrojovým opatřením nebo se zdrojovou potvrzenou plnou mocí k zastupování;
  - c) zdrojové opatření nebo zdrojová plná moc k zastupování zůstávají v platnosti a nebyly nahrazeny pozdějším opatřením nebo potvrzenou plnou mocí k zastupování.
2. Vydávající orgán ověří všechny prvky uvedené v odstavci [1](#), zejména na základě informací a písemností, které má k dispozici. Může rovněž provést další šetření nezbytná k ověření těchto prvků. V tomto ohledu si může od žadatele nebo od příslušných orgánů jiného členského státu nebo od obou těchto zdrojů vyžádat informace nebo písemnosti, které považuje za nezbytné k ověření prvků, které mají být osvědčeny.
3. Při ověřování prvků vyjmenovaných v odstavci [1](#) vydávající orgán, je-li to možné, rovněž nahlédne do systému propojení stanoveného v kapitole [VIII](#).
4. Žadatel na požádání poskytne vydávajícímu orgánu písemnosti nebo informace uvedené v odstavci [1](#). Stejně tak příslušné orgány jiných členských států poskytnou vydávajícímu orgánu na jeho žádost ty písemnosti nebo informace, které mají k dispozici, pokud by tyto příslušné orgány byly podle vnitrostátního práva oprávněny poskytnout takové informace jinému vnitrostátnímu orgánu.
5. Vydávající orgán vydá potvrzení neprodleně po úspěšném ověření všech prvků uvedených v odstavci [1](#). Potvrzení vydá i v případě, že se obvyklé bydliště dospělé osoby přesunulo do jiného členského státu nebo třetí země. Potvrzení nevydá, pokud byly zdrojové opatření nebo zdrojová plná moc k zastupování nebo prvky, které mají být osvědčeny, napadeny, ledaže jsou předběžně použitelné.
6. Potvrzení se vydává na formuláři uvedeném v **příloze III**.
7. Potvrzení se vyplní a vydá v jazyce členského státu vydávajícího orgánu. Potvrzení lze také vydat v jiném úředním jazyce Unie, který si vyžádá žadatel. Tímto nevzniká

vydávajícímu orgánu, jenž potvrzení vydal, povinnost poskytnout překlad nebo přepis přeložitelného obsahu uvedeného v prázdných textových polích potvrzení.

8. Vydávající orgán podnikne veškeré nezbytné kroky k informování dospělé osoby a všech osob s oprávněným zájmem na vydání potvrzení.
9. Potvrzení je platné po dobu jednoho roku. V odůvodněných případech může vydávající orgán rozhodnout, že doba platnosti má být delší nebo kratší, zejména pokud má zdrojové opatření dobu platnosti delší nebo kratší než jeden rok.

Článek 39

Obsah potvrzení

1. V potvrzení se uvede, které pravomoci zástupce dospělé osoby má, případně záporným způsobem, které pravomoci mu nepřísluší. Podle potřeby se v potvrzení uvedou také veškerá omezení těchto pravomocí nebo podmínky spojené s těmito pravomocemi.

Článek 40

Účinky potvrzení

1. Potvrzení vyvolává účinky ve všech členských státech, aniž by se vyžadoval jakýkoli zvláštní postup.
2. Předpokládá se, že potvrzení pravdivě dokládá prvky, které byly stanoveny podle práva použitelného pro zdrojové opatření nebo zdrojovou plnou moc k zastupování nebo podle jiného práva použitelného na jejich konkrétní prvky. Má se za to, že osoba uvedená v potvrzení jako zástupce dospělé osoby má pravomoci uvedené v potvrzení a s těmito pravomocemi nejsou spojeny žádné jiné podmínky nebo omezení než ty, které jsou uvedeny v potvrzení. Tato domněnka se však nevztahuje na prvky, které nejsou upraveny tímto nařízením.
3. Má se za to, že každá osoba, která na základě informací osvědčených v platném potvrzení jedná s někým, kdo je v potvrzení uveden jako zástupce dospělé osoby v určité záležitosti, jedná s osobou, která je oprávněna dospělou osobu v této záležitosti zastupovat, ledaže tato osoba ví, že obsah potvrzení neodpovídá skutečnosti nebo potvrzení není platné, nebo si této nepřesnosti či neplatnosti není vědoma z důvodu hrubé nedbalosti.

Článek 41

Ověřené kopie potvrzení

1. Vydávající orgán si ponechá originál potvrzení a žadateli vydá jednu nebo více ověřených kopií.
2. Vydávající orgán vede pro účely čl. 42 [odst. 3](#) a čl. 44 [odst. 2](#) seznam ověřených kopií vydaných podle odstavce 1 tohoto článku.
3. Konec platnosti ověřené kopie musí odpovídat konci platnosti potvrzení podle čl. 38 [odst. 9](#), který musí být v ověřené kopii uveden vyznačením doby platnosti. Jakmile toto období uplyne, musí každá osoba disponující ověřenou kopií k tomu, aby mohla potvrzení použít pro účely uvedené v článku [35](#), požádat vydávající orgán o vydání nového potvrzení.

Článek 42

Oprava, změna nebo zrušení potvrzení

1. V případě výskytu formální chyby vydávající orgán na žádost kterékoli osoby s oprávněným zájmem nebo z vlastního podnětu potvrzení opraví.
2. Vydávající orgán na žádost kterékoli osoby s oprávněným zájmem nebo, je-li to možné dle vnitrostátního práva, z vlastního podnětu změni nebo zruší potvrzení, pokud bylo zjištěno, že toto potvrzení nebo jeho jednotlivé prvky neodpovídají skutečnosti nebo nejsou platné.
3. Vydávající orgán všechny osoby, jimž byly podle čl. 41 [odst. 1](#) vydány ověřené kopie potvrzení, neprodleně uvědomí o jakékoli opravě, změně nebo zrušení tohoto potvrzení.

Článek 43

Opravné prostředky

1. Rozhodnutí přijatá vydávajícím orgánem podle článku [38](#) o vydání potvrzení nebo zamítnutí vydání potvrzení může napadnout každá osoba s oprávněným zájmem.
Rozhodnutí přijatá vydávajícím orgánem podle článku [42](#) a čl. 44 odst. 1 [písm. a\)](#) může napadnout každá osoba s oprávněným zájmem.
Opravný prostředek se podává u soudního orgánu v členském státě vydávajícího orgánu v souladu s právními předpisy daného členského státu.
2. Členské státy sdělí Komisi soudní orgány příslušné k řízení o opravných prostředcích podle odstavce [1](#).
3. Pokud je v důsledku napadení uvedeného v odstavci 1 zjištěno, že vydané potvrzení neodpovídá skutečnosti nebo není platné, příslušný soudní orgán potvrzení opraví, změni nebo zruší, popřípadě zajistí, aby jej opravil, změnil nebo zrušil vydávající orgán.
Pokud je v důsledku napadení uvedeného v odstavci 1 prokázáno, že odmítnutí vydat potvrzení bylo neodůvodněné, příslušný soudní orgán vydá potvrzení nebo zajistí, aby vydávající orgán věc přehodnotil a vydal nové rozhodnutí.

Článek 44

Pozastavení účinků potvrzení

1. Účinky potvrzení mohou být pozastaveny jedním z těchto příslušných orgánů:
  - a) vydávajícím orgánem na žádost kterékoli osoby s oprávněným zájmem, a to do okamžiku, než je potvrzení změněno nebo zrušeno podle článku [42](#);
  - b) soudním orgánem podle článku [43](#) na žádost kterékoli osoby oprávněné k napadení rozhodnutí přijatého vydávajícím orgánem, a to až do rozhodnutí o opravném prostředku.
2. Vydávající, případně soudní orgán neprodleně uvědomí všechny osoby, jimž byly podle čl. 41 [odst. 1](#) vydány ověřené kopie potvrzení, o jakémkoli pozastavení účinků tohoto potvrzení.
Po dobu pozastavení účinků potvrzení nelze vydávat jeho další ověřené kopie.

Kapitola VIII

ZŘÍZENÍ A PROPOJENÍ REGISTRŮ OCHRANY

Článek 45

Zřízení registrů ochrany

1. Nejpozději do [dvou let od začátku použitelnosti] členské státy na svém území zřídí a povedou jeden nebo více registrů, do nichž budou zaznamenávány informace o ochranných opatřeních, a pokud jejich vnitrostátní právo stanoví potvrzení plné moci k zastupování příslušným orgánem, i o takových plných mocech k zastupování („registry ochrany“).
2. Informace zapsané v registrech uvedených v odstavci [1](#) zahrnují tyto údaje (dále jen „povinné údaje“):
  - a) údaj o tom, že bylo přijato opatření, případně že byla udělena nebo potvrzena plná moc k zastupování;
  - b) datum prvního opatření, jakož i datum následných přijatých opatření, případně datum, kdy byla plná moc k zastupování udělena dospělou osobou nebo potvrzena příslušným orgánem;
  - c) jestliže je opatření nebo rozhodnutí o plné moci k zastupování předběžně použitelné, datum, kdy uplyne lhůta pro napadení opatření nebo rozhodnutí o plné moci k zastupování;
  - d) datum případného ukončení platnosti nebo přezkumu opatření nebo plné moci k zastupování;
  - e) příslušný orgán, který přijal, změnil nebo ukončil opatření nebo zaregistroval, potvrdil, změnil nebo ukončil plnou moc k zastupování;
  - f) jméno, místo a datum narození dospělé osoby a případně její národní identifikační číslo.
3. Informace uvedené v odstavci [1](#) se zveřejní v registrech ochrany co nejdříve po splnění těchto podmínek:
  - a) orgány členského státu:
    - i) přijaly, změnilly nebo ukončily opatření, nebo
    - ii) potvrdily, změnilly nebo ukončily plnou moc k zastupování udělenou dospělou osobou;
  - b) uplynula lhůta pro podání opravného prostředku proti opatření nebo rozhodnutí o plné moci k zastupování, ledaže jsou opatření nebo plná moc k zastupování předběžně použitelné.
4. Odstavec [1](#) nebrání členským státům, aby do svých registrů ochrany zařadily další písemnosti nebo doplňující informace, jako je jméno zástupce nebo povaha a rozsah zastoupení.

Článek 46

Interoperabilita registrů jiných plných mocí k zastupování

Členské státy, jejichž vnitrostátní právo stanoví elektronické registry, do nichž se zapisují údaje týkající se jiných plných mocí k zastupování, které jsou zaregistrovány příslušným orgánem, a pokud vnitrostátní právo nestanoví potvrzení těchto plných mocí k zastupování, nejpozději do [dvou let od začátku použitelnosti] zajistí, aby tyto registry zaznamenávaly povinné údaje uvedené v čl. 45 [odst. 2](#).

Článek 47

Propojení registrů

1. Komise prostřednictvím prováděcích aktů zřídí decentralizovaný systém propojení (dále jen „systém propojení“), který tvoří:
  - a) registry ochrany členských států, které zaznamenávají opatření uvedená v článku [45](#), a případně registry ochrany členských států, které zaznamenávají potvrzené plné moci k zastupování uvedené v článku [45](#), a registry členských států pro jiné plné moci k zastupování uvedené v článku [46](#);
  - b) centrální elektronické přístupové místo k informacím v systému.
2. Systém propojení poskytuje vyhledávací službu ve všech úředních jazycích Unie, aby zpřístupnil:
  - a) povinné údaje podle čl. 45 [odst. 2](#);
  - b) veškeré další písemnosti nebo informace obsažené v registrech ochrany nebo jiných registrech plných mocí, které se členské státy rozhodnou zpřístupnit prostřednictvím systému propojení.

Článek 48

Podmínka přístupu k informacím prostřednictvím systému propojení

1. Členské státy zajistí, aby informace uvedené v čl. 47 [odst. 2](#) byly prostřednictvím systému propojení dostupné bezplatně.
2. Údaje dostupné prostřednictvím systému propojení jsou k dispozici pouze těm příslušným orgánům nebo ústředním orgánům členského státu, které:
  - a) podle svých vnitrostátních právních předpisů mají přístup k povinným údajům;
  - b) mají oprávněný zájem na přístupu k těmto údajům.
3. Pro účely [odst. 2 písm. a\)](#) poskytnou členské státy prostředky pro oprávnění těchto příslušných orgánů nebo ústředních orgánů k přístupu do systému propojení.
4. Na žádost těchto příslušných orgánů nebo ústředních orgánů jim systém propojení automaticky zpřístupní informace uvedené v čl. 47 [odst. 2](#).

Kapitola IX DIGITÁLNÍ KOMUNIKACE

Článek 49

Prostředky komunikace mezi příslušnými orgány nebo ústředními orgány

1. Písemná komunikace mezi příslušnými orgány nebo ústředními orgány, včetně výměny formulářů stanovených v **přílohách I až X**, probíhá prostřednictvím zabezpečeného a spolehlivého decentralizovaného informačního systému.

2. Použití decentralizovaného informačního systému nemusí být vhodné pro přímou komunikaci mezi orgány prováděnou podle čl. 27 [odst. 1](#) a namísto toho lze použít jakýkoli jiný komunikační prostředek.
3. Pokud elektronická komunikace podle odstavce [1](#) není možná v důsledku narušení decentralizovaného informačního systému nebo vzhledem k povaze předávaného materiálu nebo v důsledku mimořádných okolností, provede se předání co nejrychlejším a nejvhodnějším jiným způsobem s ohledem na nutnost zajistit zabezpečenou a spolehlivou výměnu informací.

Článek 50

Komunikace prostřednictvím evropského elektronického přístupového místa

1. Evropské elektronické přístupové místo zřízené na evropském portálu e-justice podle článku 4 nařízení EU č. [...] [*nařízení o digitalizaci*] lze použít pro elektronickou komunikaci mezi fyzickými a právními osobami a příslušnými orgány členských států a vydávajícími orgány v souvislosti s:
  - a) řízením o uznání nebo neuznání opatření přijatého v členském státě podle článku [10](#);
  - b) žádostí o vydání potvrzení podle článků [15](#) a [17](#);
  - c) žádostí o vydání, opravu, změnu, zrušení, pozastavení platnosti nebo o opravném prostředku proti evropskému potvrzení o zastupování podle kapitoly [VII](#).
2. Ustanovení čl. 4 odst. 3, čl. 5 odst. 2 a 3 a článku 6 nařízení EU [...] [*nařízení o digitalizaci*] se použijí na elektronické komunikace podle odstavce [1](#).

Článek 51

Elektronické podpisy a elektronické pečeti

1. Na elektronickou komunikaci podle tohoto nařízení se použije obecný rámec pro používání služeb vytvářejících důvěru stanovený v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014²⁶.
2. Pokud dokument předávaný v rámci elektronické komunikace podle čl. 49 [odst. 1](#) tohoto nařízení vyžaduje nebo obsahuje pečeť nebo vlastnoruční podpis, lze namísto nich použít kvalifikované elektronické pečeti nebo kvalifikované elektronické podpisy, jak jsou vymezeny v nařízení (EU) č. 910/2014.
3. Pokud dokument předávaný v rámci elektronické komunikace podle článku [50](#) vyžaduje nebo obsahuje pečeť nebo vlastnoruční podpis, lze namísto nich použít zaručené elektronické pečeti, zaručené elektronické podpisy, kvalifikované elektronické pečeti nebo kvalifikované elektronické podpisy, jak jsou vymezeny v nařízení (EU) č. 910/2014.

Článek 52

Právní účinky elektronických písemností

---

²⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73).

Dokumentům předávaným v rámci elektronické komunikace nesmí být odepřen právní účinek ani nesmí být považovány za nepřipustné v rámci přeshraničních soudních řízení podle tohoto nařízení pouze z toho důvodu, že jsou v elektronické podobě.

Kapitola X **OCHRANA ÚDAJŮ**

Článek 53

Obecné ustanovení o ochraně údajů

1. Osobní údaje potřebné k uplatňování tohoto nařízení zpracovávají příslušné orgány a ústřední orgány členských států za účelem zefektivnění přeshraničních postupů a spolupráce mezi členskými státy v záležitostech spadajících do oblasti působnosti tohoto nařízení, a tedy za účelem posílení ochrany dospělých osob v mezinárodních situacích. Osobní údaje se podle tohoto nařízení zpracovávají zejména pro účely:
  - a) určení členských států, jejichž orgány jsou příslušné podle kapitoly [II](#);
  - b) určení použitelného práva pro opatření a plné moci k zastupování podle kapitoly [III](#);
  - c) usnadnění přeshraničních řízení o uznání a výkonu opatření podle kapitoly [IV](#), včetně získání rozhodnutí o uznání nebo neuznání opatření podle článku [10](#) a předložení písemností pro účely uplatnění nebo výkonu opatření podle článku [14](#);
  - d) usnadnění přijímání veřejných listin ve všech členských státech podle kapitoly [V](#);
  - e) spolupráce mezi příslušnými orgány a ústředními orgány členských států podle kapitoly [VI](#) a jejich digitální komunikace podle článku [49](#);
  - f) elektronické komunikace s příslušnými orgány členských států, kterou mohou fyzické a právnické osoby využít v souvislosti s konkrétními řízeními a žádostmi podle tohoto nařízení;
  - g) vydávání potvrzení podle článků [15](#) a [17](#), formulářů zjednodušujících přeshraniční spolupráci uvedených v přílohách a evropského potvrzení o zastupování podle kapitoly [VII](#).
2. Osobní údaje, které mají být zpracovávány podle tohoto nařízení, jsou údaje obsažené v písemnostech, s nimiž pro účely uvedené v odstavci [1](#) nakládají příslušné orgány a ústřední orgány členských států. Zpracování osobních údajů podle tohoto nařízení je omezeno na rozsah nezbytný pro účely uvedené v odstavci [1](#), aniž je dotčeno další zpracování pro účely archivace ve veřejném zájmu v souladu s čl. 5 odst. 1 písm. b) a článkem 89 nařízení (EU) 2016/679.
3. Pro účely tohoto nařízení se příslušné orgány a ústřední orgány zmocněné členskými státy k uplatňování tohoto nařízení považují za správce ve smyslu čl. 4 odst. 7 nařízení (EU) 2016/679. Správci zajistí bezpečnost, integritu, pravost a důvěrnost údajů zpracovávaných pro účely uvedené v odstavci [1](#).
4. Bez ohledu na odstavec [3](#) se Komise považuje za správce ve smyslu čl. 3 odst. 8 nařízení (EU) 2018/1725, pokud jde o zpracování osobních údajů evropským elektronickým přístupovým místem podle článku [50](#). Toto zpracování se provádí pro účely zajištění prostředků elektronické komunikace s příslušnými orgány členských

států, kterou mohou fyzické a právnické osoby využít v souvislosti s konkrétními řízeními a žádostmi podle tohoto nařízení. Komise zavede technická opatření potřebná k zajištění bezpečnosti předávaných osobních údajů, zejména důvěrnosti a integrity každého předání.

Článek 54

Data zpřístupněná prostřednictvím systému propojení

1. Bez ohledu na článek [53](#) se zpracování osobních údajů podle kapitoly [VIII](#) o zřízení registrů ochrany a propojení registrů řídí odstavci 2 až 5 tohoto článku.
2. Zpracování osobních údajů podle kapitoly [VIII](#) je omezeno na rozsah nezbytný pro účely usnadnění přeshraničního poskytování informací o opatření nebo o plných mocích k zastupování týkajících se konkrétní dospělé osoby. Aniž je dotčen čl. 47 odst. 2 písm. [b\)](#), je zpracování omezeno na osobní údaje obsažené v povinných údajích stanovených v čl. 45 odst. [2](#).
3. Osobní údaje se ukládají do registrů ochrany v členských státech podle čl. 45 [odst. 1](#) nebo do registrů jiných plných mocí k zastupování podle článku [46](#). Doba uchovávání údajů v systému propojení je omezena na dobu nezbytnou k propojení těchto registrů a k umožnění vyhledávání údajů z registrů a přístupu k nim.
4. Členské státy jsou v souladu s čl. 4 odst. 7 nařízení (EU) 2016/679 odpovědné za shromažďování a uchovávání údajů v registrech uvedených v člancích [45](#) a [46](#) a za rozhodnutí přijatá za účelem zpřístupnění těchto údajů v systému propojení uvedeném v článku [47](#).
5. Pokud jde o systém propojení uvedený v článku [47](#), Komise se považuje za správce ve smyslu čl. 3 odst. 8 nařízení (EU) 2018/1725. Přijímá nezbytná technická řešení k plnění svých povinností v rámci této funkce. Komise zejména provádí technická opatření potřebná k zajištění bezpečnosti osobních údajů během jejich předávání, zejména jejich důvěrnosti a integrity.

Kapitola XI AKTY V PŘENESENÉ PRAVOMOCI

Článek 55

Přenesení pravomocí

Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem [56](#), pokud jde o změny příloh **I až X** za účelem aktualizace nebo technické úpravy uvedených příloh.

Článek 56

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku [55](#) je svěřena Komisi na dobu neurčitou ode dne [*datum vstupu tohoto nařízení v platnost*].
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedeně v článku [55](#) kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomocí v něm blíže

určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti žádných již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 55 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Kapitola XII OBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 57

Legalizace nebo obdobné formální požadavky

V rámci tohoto nařízení se nevyžaduje legalizace ani obdobný formální požadavek.

Článek 58

Vztah k jiným nástrojům

1. Tímto nařízením není dotčeno uplatňování mezinárodních úmluv, jejichž smluvními stranami je v okamžiku přijetí tohoto nařízení jeden nebo více členských států a které se týkají oblastí upravených tímto nařízením.
2. Bez ohledu na odstavec 1, má toto nařízení ve vzájemných vztazích členských států přednost před úmluvami uzavřenými výlučně mezi dvěma nebo více členskými státy, a to v rozsahu, v němž se tyto úmluvy týkají oblastí upravených tímto nařízením.

Článek 59

Vztah k Úmluvě Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000

1. Pokud jde o vztah k Úmluvě Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000, použije se toto nařízení:
  - a) s výhradou odstavce 2 v případě, že dotčená dospělá osoba má obvyklý pobyt na území členského státu;
  - b) pokud jde o uznání a výkon přijatého opatření nebo přijetí veřejné listiny vyhotovené příslušným orgánem členského státu na území jiného členského státu, i v případě, že má dotčená dospělá osoba obvyklé bydliště na území státu, který je smluvní stranou uvedené úmluvy a ve kterém se nepoužije toto nařízení.
2. Bez ohledu na odstavec 1,

- a) ve vztahu k dospělé osobě, která je státním příslušníkem smluvní strany Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000, v němž se nepoužije toto nařízení, se použije článek 7 uvedené úmluvy;
- b) pokud jde o přenesení příslušnosti mezi orgánem členského státu a orgánem smluvní strany Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000, v němž se nepoužije toto nařízení, použije se článek 8 uvedené úmluvy;
- c) pokud jde o spolupráci mezi příslušnými orgány a ústředními orgány, použije se kapitola V Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000 mezi členským státem a smluvní stranou uvedené úmluvy, ve které se nepoužije toto nařízení.

Článek 60

Přijetí prováděcích aktů Komisí

1. Komise přijme prováděcí akty, kterými zřídí decentralizovaný systém propojení registrů uvedený v článku [47](#) (dále jen „systém propojení“), v nichž stanoví:
  - a) technické specifikace vymezující metody komunikace a výměny informací elektronickými prostředky na základě specifikace rozhraní pro systém propojení;
  - b) technická opatření zajišťující minimální standardy bezpečnosti informačních technologií pro komunikaci a šíření informací v rámci systému propojení;
  - c) minimální kritéria pro službu vyhledávání zajišťovanou systémem propojení na základě údajů uvedených v článku [45](#);
  - d) minimální kritéria pro prezentaci výsledků vyhledávání v systému propojení na základě údajů uvedených v článku [45](#);
  - e) způsoby a technické podmínky dostupnosti služeb poskytovaných systémem propojení;
  - f) technický sémantický slovníček obsahující základní vysvětlení členských států týkající se ochranných opatření nebo plných mocí k zastupování;
  - g) specifikace kategorií údajů, ke kterým lze získat přístup, včetně údajů podle čl. 47 odst. 2 [písm. b\)](#); a
  - h) záruky ochrany údajů.
2. Komise přijme prováděcí akty, kterými se zřizuje decentralizovaný informační systém uvedený v kapitole [IX](#), v nichž stanoví:
  - a) technické specifikace vymezující způsoby komunikace elektronickými prostředky pro účely decentralizovaného informačního systému;
  - b) technické specifikace komunikačních protokolů;
  - c) cíle v oblasti bezpečnosti informací a příslušná technická opatření zajišťující minimální standardy bezpečnosti informací a vysokou úroveň kybernetické bezpečnosti pro zpracování a sdělování informací v rámci decentralizovaného informačního systému a

- d) minimální cíle dostupnosti a případné související technické požadavky na služby poskytované decentralizovaným informačním systémem;
  - e) záruky ochrany údajů.
3. Prováděcí akty uvedené v tomto článku se přijímají postupem podle článku [64](#).
  4. Prováděcí akty, jimiž se zřizuje systém propojení podle odstavce 1, se přijmou do dne [tři roky po vstupu v platnost].
  5. Prováděcí akty, jimiž se zřizuje decentralizovaný informační systém podle odstavce 2, se přijmou do dne [dva roky po vstupu v platnost].

Článek 61

Referenční prováděcí software

1. Za účelem vytvoření decentralizovaného informačního systému uvedeného v článku [50](#) Komise odpovídá za tvorbu, údržbu a vývoj referenčního prováděcího softwaru, který si členské státy mohou zvolit jako svůj koncový systém namísto vnitrostátního informačního systému pro účely komunikace mezi příslušnými orgány a ústředními orgány uvedenými v článku [49](#) a mezi fyzickými a právními osobami a příslušnými orgány a vydávajícími orgány uvedenými v článku [50](#).
2. Tvorba, údržba a vývoj referenčního prováděcího softwaru se financují ze souhrnného rozpočtu Unie.
3. Komise zajišťuje bezplatné poskytování, údržbu a podporu referenčního prováděcího softwaru.

Článek 62

Náklady na zřízení registrů ochrany a propojení registrů členských států

1. Zřízení, údržba a rozvoj systému propojení zřízeného podle kapitoly [VIII](#) jsou financovány ze souhrnného rozpočtu Unie.
2. Každý členský stát nese náklady na zřízení a úpravu svých registrů uvedených v článcích [45](#) a [46](#), aby byly interoperabilní s decentralizovaným systémem propojení registrů, jakož i náklady na správu, provoz a údržbu těchto registrů. Tím není dotčena možnost žádat o granty na podporu těchto činností v rámci finančních programů Unie.

Článek 63

Náklady na decentralizovaný informační systém, evropské elektronické přístupové místo a vnitrostátní informační portály

1. Pokud jde o decentralizovaný informační systém zřízený podle kapitoly [IX](#), nese každý členský stát náklady na instalaci, provoz a údržbu přístupových bodů decentralizovaného informačního systému, které se nacházejí na jeho území.
2. Každý členský stát nese náklady na zřízení a přizpůsobení svých národních informačních systémů tak, aby byly interoperabilní s přístupovými body, a náklady na správu, provoz a údržbu těchto systémů.
3. Členské státy mohou podat žádost o granty na podporu činností uvedených v odstavcích 1 a 2 v rámci příslušných finančních programů Unie.

4. Komise nese všechny náklady související s evropským elektronickým přístupovým místem.

Článek 64

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Uvedený výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011²⁷.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 65

Přechodná ustanovení

1. Toto nařízení se použije pouze na opatření přijatá, na veřejné listiny formálně vyhotovené nebo zaregistrované a na plné moci k zastupování potvrzené po dni **[datum použitelnosti]**.
2. Bez ohledu na odstavec [1](#) se toto nařízení použije od [datum použitelnosti] na plné moci k zastupování, které dospělá osoba dříve udělila za podmínek odpovídajících podmínkám stanoveným v článku 15 Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000.
3. Kapitola [VI](#) o spolupráci mezi ústředními orgány se použije na žádosti a návrhy, které ústřední orgány obdrží po dni **[datum použitelnosti]**.
4. Kapitola [VII](#) o evropském potvrzení o zastupování se použije na žádosti o potvrzení, které vydávající orgán obdrží po dni **[datum použitelnosti]**.
5. Členské státy použijí decentralizovaný informační systém uvedený v čl. 49 odst. 1 na řízení zahájená od prvního dne měsíce následujícího po uplynutí dvou let od přijetí prováděcího aktu uvedeného v čl. 60 [odst. 5](#).
6. Kapitola [VIII](#) o zřízení a propojení registrů ochrany a registrů jiných plných mocí se použije na opatření přijatá a na plné moci k zastupování potvrzené nebo zaregistrované od prvního dne měsíce následujícího po uplynutí dvou let od přijetí prováděcího aktu uvedeného v čl. 60 [odst. 4](#).

Článek 66

Sledování a hodnocení

1. Do dne *[deset let po vstupu v platnost]* provede Komise hodnocení tohoto nařízení a předloží Evropskému parlamentu, Radě [a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru] zprávu o hodnocení tohoto nařízení, jež bude podložena informacemi, které poskytnou členské státy a shromáždí Komise. V případě potřeby se ke zprávě přiloží legislativní návrh.
2. Od dne *[tři roky po vstupu v platnost]* budou členské státy v rámci Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci každoročně oznamovat Komisi:

---

²⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- a) počet příchozích sdělení, která jejich orgány obdržely podle článku 7 Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000 a která byla zaslána orgány jiného členského státu;
- b) počet příchozích žádostí, které jejich orgány obdržely podle článku 8 Úmluvy Haagské konference mezinárodního práva soukromého o ochraně dospělých osob z roku 2000 a které byly zaslány orgány jiného členského státu;
- c) počet evropských potvrzení o zastupování vydaných jejich příslušnými orgány, jakož i počet žádostí o opravu, změnu nebo zrušení dříve vydaných evropských potvrzení o zastupování, a pokud možno rozčlenění na potvrzení vydaná na základě zdrojového opatření a potvrzení vydaná na základě zdrojových potvrzených plných mocí k zastupování;
- d) počet příchozích žádostí, které ústřední orgány obdržely od ústředních orgánů jiných členských států, a pokud možno povahu těchto žádostí;
- e) počet příchozích žádostí, které jejich orgány nebo ústřední orgány obdržely od orgánů a příslušných orgánů jiných členských států, a pokud možno povahu těchto žádostí;
- f) průměrnou dobu trvání případů řešených ústředními orgány podle tohoto nařízení na základě počtu případů uzavřených v příslušném roce. Doba trvání případu se počítá ode dne jeho registrace ústředním orgánem do dne, kdy je spis trvale uzavřen.

Článek 67

Zveřejňované informace

1. Za účelem zpřístupnění informací veřejnosti v rámci Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci poskytují členské státy informační přehledy se stručným shrnutím svých vnitrostátních právních předpisů, případně včetně těchto informací:
  - a) orientační seznam opatření zaměřených na ochranu dospělých osob;
  - b) orientační seznam plných mocí k zastupování zaměřených na ochranu dospělých osob;
  - c) existence a postupy pro potvrzení plné moci k zastupování;
  - d) orgány, které jsou příslušné v oblasti ochrany dospělých, jejich funkce a kontaktní údaje, pokud je to možné;
  - e) vnitrostátní postupy, které se vztahují na stanovení, registraci, potvrzení, změnu a ukončení opatření a/nebo plných mocí k zastupování.
2. Členské státy tyto informace průběžně aktualizují.

Článek 68

Přístupnost

Informace poskytované veřejnosti a formuláře a žádosti zpřístupněné podle tohoto nařízení se veřejnosti zpřístupňují v souladu s požadavky na přístupnost podle směrnice (EU) 2019/882.

Článek 69

Informace, které se sdělují Komisi

1. Členské státy oznámí Komisi:
  - a) orgány příslušné k rozhodnutí o uznání nebo neuznání opatření přijatého v jiném členském státě podle čl. 9 [odst. 2](#);
  - b) orgány příslušné k vydání potvrzení podle článku [15](#);
  - c) příslušná ustanovení svého vnitrostátního práva o důkazních účincích veřejných listin zaměřených na ochranu dospělých osob;
  - d) podmínky pro určení pravosti veřejné listiny podle svého vnitrostátního práva, jak je uvedeno v čl. 16 [odst. 2](#);
  - e) orgány příslušné k vydání potvrzení podle článku [17](#);
  - f) názvy, adresy a komunikační prostředky ústředních orgánů určených podle článku [18](#);
  - g) případně názvy, adresy a kontaktní údaje orgánů a jiných subjektů příslušných k uplatnění mediace nebo jiných prostředků alternativního řešení sporů uvedených v článku [28](#);
  - h) jazyky přijímané pro účely překladů podle článku [31](#);
  - i) orgány příslušné k vydání evropského potvrzení o zastupování podle čl. 36 [odst. 2](#);
  - j) orgány příslušné k řízení o opravných prostředcích podle článku [43](#);
  - k) případné poplatky, které členské státy účtují za vydání evropského potvrzení o zastupování podle čl. 37 [odst. 2](#);
  - l) soudní orgány příslušné k řízení o opravném prostředku podle článku [43](#) a o žádostech o pozastavení účinků potvrzení podle článku [44](#);
  - m) orgány uvedené v čl. 48 odst. 2 [písm. a\)](#), které mají přístup k informacím prostřednictvím systému propojení registrů.
2. Členské státy sdělí informace uvedené v odst. 1 písm. a) až l) nejpozději do prvního dne měsíce následujícího po uplynutí 15 měsíců od začátku použitelnosti a informace uvedené v odst. 1 písm. m) do prvního dne měsíce následujícího po uplynutí dvou let ode dne vstupu prováděcího aktu uvedeného v čl. 60 [odst. 4](#) v platnost.
3. Členské státy sdělí Komisi veškeré změny informací uvedených v odstavci 1.
4. Komise informace uvedené v odstavci 1 zveřejní vhodnými prostředky, mimo jiné prostřednictvím portálu evropské e-justice.

Článek 70

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Použije se ode dne [první den měsíce následujícího po uplynutí 18 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost].
3. Články [49](#) a [50](#) se použijí od prvního dne měsíce následujícího po uplynutí dvou let ode dne vstupu prováděcího aktu uvedeného v čl. 60 odst. [2](#) v platnost.
4. Články [45](#) a [46](#) se použijí ode dne [dva roky od začátku použitelnosti].

5. Článek [47](#) se použije od prvního dne měsíce následujícího po uplynutí dvou let ode dne vstupu prováděcích aktů uvedených v čl. 60 [odst. 1](#) v platnost.
6. Ustanovení čl. 38 [odst. 3](#) se použije od prvního dne měsíce následujícího po uplynutí dvou let ode dne přijetí prováděcího aktu uvedeného v čl. 60 [odst. 4](#).

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně
[...]*

*Za Radu
předseda/předsedkyně
[...]*